

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 228

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1953

Η ΠΡΟΩΘΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΑΘΜΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ Β' ΚΑΙ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Όταν πρό ενός σχεδόν Έτους έτέθη εις εφαρμογήν ὁ περίφημος κώδιξ «περί καταστάσεως δημοσίων υπαλλήλων» οἱ συνάδελφοι ἐπίστευσαν ὅτι ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ποῦ θὰ ἔπαιρναν κι αὐτοὶ τὴ θέση τους. Ὁνειρεύθησαν πολλοὺς βαθμοὺς καὶ υπαλληλικὴν ἐξέλιξιν πλήρη. Καὶ ἦτο δικαιολογημένη ἡ αἰσιοδοξία των διότι ὁ κώδιξ σαφῶς ὀρίζει, ὅτι αἱ θέσεις τῆς Α' κατηγορίας κατατάσσονται εἰς τοὺς ἐπομένους ἐννέα βαθμοὺς ἐξ ὧν ἀνώτατος εἶναι ὁ 1ος.

Ἦσαν ἔτοιμοι λοιπὸν οἱ συνάδελφοι νὰ ξεχάσουν ὄλο τὸ κακὸ παρελθόν, ποῦ τοὺς συνέθλιβε χρόνια πολλὰ καὶ τοὺς ἐμείωνε ἠθικὰ ἀπέναντι τῶν ἄλλων συναδέλφων των δημοσίων υπαλλήλων. Πολλοὶ μάλιστα προτρέχοντες πάντοτε παρεπονῶντο εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅτι ἐδόθησαν οἱ βαθμοὶ τοῦ Διευθυντοῦ Β' καὶ Α' τάξεως στὴν τὰδε κατηγορία συναδέλφων καὶ δὲν ἐδόθησαν σ' αὐτούς.

Τόσῃν πεποίθησιν εἶχον οἱ συνάδελφοι καὶ μὲ τόσῃν εὐκολίαν ἐνόμιζον, ὅτι θὰ τοὺς ἐχορηγοῦντο ὄλα τὰ ἐκ τοῦ περιφήμου κώδικος ἀπορρέοντα δικαιώματά των.

Ἐπιπλέον οἱ συνάδελφοι ἐπρόσεχαν καλύτερα τὸν κώδικα θὰ διεπίστωναν μὲ θλίψη τους, ὅτι οἱ σοφοὶ συντάκται τοῦ κώδικος προέβλεψαν ὄλας τὰς δυσμενεῖς καὶ δεσμευτικὰς περιπτώσεις καὶ τὰς περιέλαβαν εἰς τὸν κώδικα.

Εἰς τὴν § 4 λοιπὸν τοῦ ἀρθροῦ 40 περιλαμβάνεται δυστυχῶς διάταξις διὰ τῆς ὁποίας «ἡ ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ κατάταξις θέσεων ἐκάστης κατηγορίας δύναται ἀναλόγως τῶν κατ' ἴδιαν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν νὰ μὴ ἐξαντλή τὴν ὡς ἄνω δι' ἐκάστην κατηγορίαν προβλεπομένην βαθμολογικὴν κλίμακα». Δηλ. οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ ἡ διάταξις αὕτη δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀσπόνδους φίλους των διδασκάλων νὰ μᾶς λένε: ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰδικὸς λόγος νὰ ἐξαντλοῦν καὶ οἱ δημῳικοὶ δλην τὴν υπαλληλικὴν ἱεραρχίαν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνουσι καὶ οἱ δημῳικοὶ Διευθυνταὶ Β' καὶ Α' τάξεως!

Οἱ βαθμοὶ αὐτοὶ εἶναι προνόμιο ὄλων τῶν ἄλλων υπαλλήλων ἐκτὸς τῶν δημῳικῶν. Οἱ δημῳικοὶ εἶναι μὲν ὑπάλληλοι Α' κατηγορίας, ἀλλὰ πρέπει νὰ προάγωνται καὶ νὰ ἐξελλίσσωνται ὅπως καὶ ὅπου φθάνουν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Β' κατηγορίας!

Αὕτη δυστυχῶς εἶναι ἡ νοοτροπία ὄλων τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς χώρας μας! Γι' αὐτὸ καὶ πηγαίνει ὁ κώδιξ κρημνίζοντ' Ἰὸν Ἑλληνα διδῶν τὸν τιμοῦμε ὡς ἐπίσημο κράτος, τὸν γιορτάζομε, τοῦ ἀνάβομε βεγγαλικά κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς πανηγύρεως, τὸν ἀνεβάζομε στὰ μεσοῦρανα, τοῦ κάνομε δεξιῶσεις, ὕμνους, παράτες καὶ ὕστερα...! Ἔ, ὕστερα δὲν μποροῦν τὰ βεγγαλικά νὰ εἶναι πάντα ἀναμμένα! Σβήνουν κατ' ἀνάγκη καὶ αὐτά, ὅπως σβήνουν δυστυχῶς καὶ ὄλα τὰ ὄρατα λόγια καὶ οἱ παχυλὲς ὑποσχέσεις τῶν ὑπευθύνων! Ὁ διδάσκαλος! Αὐτὸς ξαναγυρίζει στὸ γινώμιμο περιβάλλον του. Ἐπανέρχεται στὰ ἴδια! Παραδίδεται εἰς τοὺς μανδραρίνοὺς των διαφόρων ὑπηρεσιῶν διὰ τὰ περαιτέρω!

Ἄλλὰ οἱ δημῳικοὶ δικαιῶνται καὶ αὐτοὶ νὰ ζήσουν. Δικαιοῦνται καὶ αὐτοὶ λόγῳ τῶν προσόντων τὰ ὁποῖα ἔχουν, ἀλλὰ κυρίως λόγῳ τοῦ ὕψηλοῦ ἔργου τοῦ ὁποῖον ἐκτελοῦν νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις τὰς ὁποίας ἄλλοι πρό πολλοῦ κατέχουν καίτοι δυστυχῶς δὲν ἔχουν ὄχι μόνον τὰ τυπικά, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ οὐσιαστικά προσόντα ποῦ χρειάζονται διὰ τὴν ἀνοδὸν τους εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς υπαλληλικῆς ἱεραρχίας.

Καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κώδικος νὰ ὑποβιβασθοῦν καὶ νὰ ἐνταχθοῦν ἀνάλογα μὲ τὰ προσόντα

τους εἰς τὴν κατηγορίαν ποῦ ἀνήκουν, κατώρθωσαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ν' ἀναγράψουν χαριστικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀνεγνώριζον τὸ δικαίωμα νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὁποίους κακῶς κατεῖχον. Καὶ νὰ ἤρκοντο μόνον σ' αὐτὸ; Λίγο τὸ κακὸ! Μιὰ ὄμως καὶ κάθισαν στὶς θέσεις καὶ ἐνομομοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ περιφήμου κώδικος δὲν θέλουν καὶ κανένα ἄλλον ν' ἀνεβῆ ἐκεῖ ὅπου αὐτοὶ ἐλέφ χαριστικῶν διατάξεων ἐστρωγυλοκάθισαν!

Εἶναι λοιπὸν καθαρὰ ματαιοπονία νὰ πιστεύουν οἱ συνάδελφοι ὅτι εἶναι δυνατόν ἄνευ ἀγῶνος καὶ ἀγῶνος σκληροῦ νὰ πάρουν τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ κώδιξ τοὺς ἀναγνωρίζει ὅτι δικαιῶνται νὰ τὰς πάρουν.

Εἶναι ἄλλως τε γνωστὸν τί ἐχρειάσθη διὰ νὰ ἀπαγγι-στρώσωμε τὸ Δῆγμα τῆς κατανομῆς τῶν θέσεων ἀπὸ τὸ περιφήμο Α.Σ.Δ.Υ., ὡστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ κάμωμε ἰδιαίτερον περὶ τούτου μνησιν. Ἄρκει μόνον νὰ θυμηθοῦμε ὅτι τὸ Δῆγμα ἐκεῖνο γιὰ νὰ πάρῃ τελικῶς τὴν μορφή τὴν ὁποῖαν ἐπῆρε, ἐχρειάσθησαν μακρὰ καὶ διαρκεῖς παραστάσεις καὶ ἐνέργειαι, ἵνα ἐξουδετερωθοῦν αἱ πεισμονοὶ καὶ κακεντρεχεῖς ἀντιδράσεις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων παραγόντων.

Καὶ δὲν θὰ ἐλάμβανε τὴν μορφήν τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν, ἐὰν ὁ ἐντιμότετος ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς κ. Κωνστ. Καλλίας δὲν ἔδειχνε ἀκαμπτὸν ἐπιμονήν, κατανόησιν ἀμέριστον καὶ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τούτου, πράγμα τὸ ὁποῖον μᾶς ὑποχρεώνει ἵνα καὶ δημοσίᾳ τοῦ ἐκφράσωμε τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας ὀλοκλήρου τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου τῆς χώρας καὶ ἡμῶν ἰδιαίτερος.

Καὶ ἐν τούτοις, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπέμενε νὰ ἐγκριθῆ τὸ Δῆγμα, ὅπως ἀκριβῶς συνετάγη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, τὸ περιφήμον Α.Σ.Δ.Υ. παρὰ τὴν πείσιν τὴν ὁποῖαν ὑπέστη, πρόβη εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ Διατάγματος κατὰ τὸν γνωστὸν εἰς ὄλους τρόπον. Κατήντησε δηλ. τὸ Α.Σ.Δ.Υ. νὰ ἀσκή ἐξουσίαν καὶ ἀρμοδιότητα πέραν τῆς κυβερνητικῆς.

Εὐτυχῶς ὄμως διὰ τὴν προώθησιν εἰς τοὺς βαθμοὺς Διευθυντοῦ Β' καὶ Α' τάξεως δὲν χρειάζεται Δῆγμα, ἀλλὰ Νόμος. Καὶ ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων τὸ Α.Σ.Δ.Υ. ἔχει μόνον συμβουλευτικὴν γνώμη, ἡ ὁποῖα οὐδὲν δεσμεύει τὸν κ. Ὑπουργόν. Ἄλλὰ δὲν ἀντιδρᾷ μόνον τὸ Α.Σ.Δ.Υ. Ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη τροχοπέδη, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐξουδετερωθῆ καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο ἐμπόδιον. Καὶ θὰ ἐξουδετερωθοῦν ἐὰν ὄλοι οἱ συνάδελφοι συσπειρωθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ὀργάνωσίν τους, γίνουσι ἐνεργὰ καὶ ὄχι τυπικά μέλη τῆς μεγάλης καὶ ἐντιμοῦ διδασκαλικῆς οἰκογενείας, ἐὰν πιστεύσουν ὅτι ἐκεῖνο ποῦ ζητοῦν εἶναι ἠθικὸν καὶ δίκαιον καὶ Νόμῳ ἀνεγνωρισμένον καὶ προπαρασκευασθῶν περαιτέρω δι' ἀγῶνα μακρὸν καὶ σκληρὸν ἴσως, ἀλλὰ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένον. Μόνον τότε ὑπάρχει ἐλπίς νὰ κερδίσωμε ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ματαίως διεκδικοῦμεν!

Ἔχομε κάθε λόγον νὰ πιστεύωμε ὅτι τόσοσιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Κων. Καλλίας ὄσον καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου κ. Κων. Γεωργουλῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδύσεως προθύμως καὶ στοργικῶς θὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζωτικωτάτου τούτου ζητήματος τοῦ κλάδου. Ἄλλὰ «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει!»

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ευχαρίστως δημοσιεύομεν άρθρον του συνάδελφου κ. Δημ. Τζίκας βοηθού του Γεν. Επιθεωρητού Γ'. Ξεκ. Περιφερείας περί «αποσυμφορήσεως Δημοσίων Υπηρεσιών». Επί του ζητήματος αὐτοῦ ἡ γραμμὴ τῆς Διοικήσεως εἶναι ἐντελὲς ἀνεπίθετος μὲ τὰς ἀπόφαις τοῦ κ. συνάδελφου, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1) Ἡ Διοίκησις δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃτε ἀνακλόουτος εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐναντίου τοῦ ἀνακλητήριου, τοῦ ἀνοίγματος τῶν κλεισθῶν σχολείων καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν πληθωρικῶν σχολείων.

2) Ἐπιθεμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἀδείξῃ τὸ ποσοστὸν δημῶν ἐναντι τῶν 1000 κατοικῶν ἀπὸ 2 1/2% τοῦλάχιστον εἰς 4% ὅσον τὸ ποσοστὸν τῶν γειτονικῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

3) Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελλόντων νὰ ἀελοῦν δὲν εἶναι αὐτὸς, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει ὁ κ. Τζίκας, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπιθήσεως δηλώσεως τῶν αρμοδίων ἀνθρώπων οὗτος γάρω στοὺς 2500.

4) Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις φιλοδοξεῖ ἀντὶς τῆς τριετίας νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ καὶ νὰ προσῆλθῇ εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν πληθωρικῶν σχολείων.

Ἐρωτώμεν τὸν κ. συνάδελφον πῶθεν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξέσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν συνάδελφων ἐφ' ὅσον οἱ νῦν ἀδύριστοι δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 1400 καὶ διὰ τῆς ἀπεκτάσεως τῶν μέτρων τῆς ἀποσυμφορήσεως καὶ εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τὰ κενὰ θὰ ἀνελάθουν περίπου γάρω σὺς 8.000 θέσεις. Ἐκτὸς ἐν νομίζῃ ὁ κ. συνάδελφος, ὅτι ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ ἀδιαφορῇ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς λαϊκῆς παιδείας καὶ ἀντικειμενικὸς τῆς σκοπῆς εἶναι τὰ μερικὰ ζητήματα καὶ οὐχὶ τὰ γενικά. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς θὰ πέψασαν ἡμεῖς τὴν μὴν γγῶμην, ὅτι δὲν ἀγωνίζομεθα μόνον γιὰ τὸν ἐαυτοῦν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἀνάψωσιν τῆς μορφωτικῆς στάθμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ἀποφωγομεν ἐπίσης τὴν δημοσίευσιν τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς σου ἀπὸ λεπτότητα, ἵνα μὴ ἐκθέσωμεν περισσότερο τὸν κ. Τζίκαν, διότι τὸ περιεχόμενον τῆς περιεχίμης λέξεως καὶ φράσεως, αἱ ὁποῖαι νομιζομεν, ὅτι ἀγράφουν οὐχὶ ἐν ψυχῇ ἡμεῖς.

Τὸ «Διδ. Βῆμα»

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 16 Μαΐου 1953

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας Ἑλλήδων Ἐναρξήσεως 15α (Ἐναντι πλατείας Συντάγματος) — Α Θ ἦ ν α ς

Ἐν συναχείᾳ τῶν δύο γνωστῶν ὀνομητῶν μου «περὶ διαβαθμίσεως τῶν δημῶν» καὶ «ὀργανικότητος τῶν σχολείων» καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μου, ὅπως συμβάλω κ' εἰς μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις εἰς τὴν ὀρθότεραν τοποθέτησιν καὶ λύσιν τοῦ ἐνώπιόν μου ὀρθομένου λαν ἐπιγνοῦτος καὶ σοβαροῦτος προβλήματος τῆς ἀποσυμφορήσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, προέρχομαι εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως θέσω ὀπὸ τὴν κρίσιν καὶ συζήτησιν ὑμῶν τὴν καὶ τὸν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συνάδελφον μας διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὀργάνου (μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως τοῦτο ἀφῆσθῃ τὸ θέμα τῆς ἀνευρέσεως τοῦ ἰδωθῆτος κειμένου εἰς τὴν φροντίδα τῶν συνάδελφον μας, ὡς καὶ τὸ τοιοῦτον «περὶ ἑγγραφῆς μαθητῶν δι' εὐθετώτερον χρόνον» τὰς κάτωθι σκέψεις καὶ προτάσεις μου:

Πρὸς πρόληψιν δὲ πάσης τυχόν ὀπονοίας περὶ ἐκπηγῆσεως τῶν κατωτέρω ἐξ ὀπολογισμοῦ καὶ ἰδιοτελείας ὀφείλω νὰ τονίσω, ὅτι ὁ γράφων πρὸς ὑμῶς τέκνα μὲν πρὸς διορισμὸν δὲν ἔχει καὶ ἀπὸ 25ετίας ὕπηρεται εἰς μεγαλόπολιν μὲ τὸν ἀνώτατον τῆς ἱεραρχίας βαθμὸν καὶ μὲ ὕπερ 33ετῆ ὕπηρεσιαν.

Ἡ Σεβαστή μας Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς, ὅπως λύσῃ ριζικῶς τὸ Δημοσιούπαλληλικὸν πρόβλημα σκέπτεται, ὅπως, μεταξὺ τῶν ἄλ-

λων, προβῇ εἰς τὴν ἀποσυμφορῆσιν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς ἀπομοκρῶσεως ἐκ τῆς ὕπηρεσιῶν τῶν ὕπερ ἐξηκοντοετίων καὶ τῶν συμπληρωσάντων 35ετῆ πραγματικῶν ὕπηρεσιαν.

Προσφάτως ὁμως εἶδὸς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀντιπροσώπων τοῦ Προέδρου τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως νέων διορισμῶν ἐπὶ 5ετίαν».

Δὲν γνωρίζω, ἂν εἰς τὴν σκέψιν ταύτην ἤχη ὀδοκ καὶ ὁ περὶ αὐτὸν ὀπὸ τοῦ συναισθηματος τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς κατὰ πάντα συμπαθεῖς καὶ, κατ' αὐτοὺς, βιογόμενος συνάδελφος μὲ τὸν ἀβάσιμον ἴσως ἰσχυρισμὸν, διότι καὶ τοῦτο ἠκούσθη παρ' ὀπευθύνου ἡγετικῶν στελέχους, ὅτι οὗτοι θὰ πεταχθοῦν εἰς τοὺς δρόμους.

Πρέπει νὰ γνωρίζουν, λοιπόν, οὗτοι, ὅτι διὰ τὸ λαν ἀντικειμενικὸ τοῦτο μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῶν διορισμῶν ἐπὶ 5ετίαν, ὀ μόνον ἐμποδίζου τὴν εἰσοδὸν τῆς σφρηγῆς νεολαίας εἰς τὴν Δημοσιούπαλληλικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεαροὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους καθυλόνουν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας τῶν καὶ ἄλλους ἀναγκάζου εἰς πρόωρον συνταξιοδότησιν λόγῳ ὕπηρετιῶς τῶν εἰς ἀπόμερα χωρία καὶ κομποδέσας.

Ὀτὲ δίκαιον, ὀτὲ λογικὸν εἶναι ἄλλοι μὲν ν' ἀπολαμβάνουν τ' ἀγαθὰ τῆς Δημοσιούπαλληλικῆς Ἰδιότητος ἐπὶ ἡμῶν περὶ τοῦ αἰῶνα καὶ ἄλλοι δικλωματοῦχοι, ἀνεργοὶ καὶ ἠντιεστὶ νὰ μὴ δύνανται ἐπὶ ἔτη ν' ἀντικρῶσιν καὶ τὴν θύραν καὶ τοῦ Δημοσιούπαλληλικοῦ Οἰκοδομηματος.

Ἐντελὸς δ' ἀπαράδεκτον καθίσταται καὶ τὸ ὅτι ἄλλοι κατέχου καὶ παραμένου ἐπὶ δεκαετηρίδας εἰς τὰς ἀνωτάτας τῆς ἱεραρχίας βαθμίδας καὶ ἄλλοι ἀπαγορευμένους φθίνου εἰς τοὺς κατωτάτους βαθμοὺς καὶ πολὺ περισσότερον ἄλλοι μὲν, ὀπὸ τῆς τυχῆς ἐνούσοιμοι, ἀπολαμβάνου ἐπὶ πολλὰ ἔτη τ' ἀγαθὰ τῶν μεγαλοπόλεων, μορφωνοτες οὗτω καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀκόπων, ἄλλοι δὲ ὕπηρετοῦντες εἰς τὴν ὕπαιθρον, μὲ τὸ μικρὸν παράνονον εἰς τὰ χεῖλη, ἐξαναγκάζονται, ἐπαυλαμπάνου, εἰς πρόωρον συνταξιοδότησιν.

Ὀδ' εὐσταθεῖ ὁ προβαλλόμενος ἰσχυρισμὸς, ὅτι οὗτοι (οἱ συνταξιοδοτούμενοι) θὰ πεταχθοῦν εἰς τοὺς δρόμους.

Δὲν ριπτονται εἰς τοὺς δρόμους οὗτοι, στὰν θὰ λαμβάνουν σύνταξιν, μετὰ τὸν μερισμῶν τῶν ἐπιμοιρικῶν μας ταμείων, ἀνερχομένην τῆς ποσῶν κατὰ πολὺ μεγαλύτερον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν τῶν, ἄλλ' οἱ ἀνεργοὶ διπλωματοῦχοι νέοι καὶ οἱ ἐξαναγκάζομενοι, ὡς ἐλέχθη, εἰς πρόωρον συνταξιοδότησιν μὲ λαν μειωμένην τὴν σύνταξιν τῶν.

Τὰ μέγιστα δὲ θέλει ὀφελῆθῃ καὶ ἡ ἑλληνικὴ, ἐν γένει, κοινωνία καὶ ἐν προκειμένῳ καὶ ἡ ἐκπαιδευσις αὐτῆς ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ γήρατος, ἔστω καὶ πεπεισμένου, διὰ τῆς φλόδας καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν νέων, ὀποσοχόμενων τὸ τῶν συνομηλικῶν τῶν τῆς ἀρχαίας Σπάρτης «Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρους».

Ἄλλὰ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς δὲν πρόκειται σοβαρὸν νὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν συνταξιοδοτούμενων, καθῶσον μὲ 400.000 δραχμῶν περίπου καὶ μὲ τὸ 20%+8% (λόγῳ κρατήσεως ὀ πὲρ συντάξεων), ἦτοι ἐν συνόλῳ 28% τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνωτάτου τῆς ἱεραρχίας βαθμοῦ, ὀδινος θ' ἀκαλλαγῇ τὸ Δημοσίον ἐκ τοῦ συνταξιοδοτούμενου ὀπαλλήλου καὶ ἐργασίας εἰς ἄνεργον διπλωματοῦχον θὰ δοθῇ, καταπολεμουμένης ὀδο τῆς ἀνεργίας καὶ θὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἄλ-

λον μὲν νὰ προαχθῇ, εἰς ἄλλον δὲ νὰ μετατεθῇ εἰς μεγαλόπολιν, ἔστω καὶ εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ ὀπαλληλικοῦ τοῦ βίου.

Ἄς μὴ προσπαθῇ τις ν' ἀνακόψῃ τὴν πορείαν τοῦ κοινωνικοῦ ποταμοῦ καὶ εἰς γνωρίζῃ δι ματαιοπονεῖ, στὰν δὴθῃ λύσεις παρὰ πᾶσαν λογικὴν καὶ δίκαιον.

Δυνατὸν τις ν' ἐλέγξῃ μόνον, μὲ τὰ καταπληκτικὰ τῆς ἐπιστήμης τεχνικὰ μέσα, τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ καὶ ν' ἀφῆσθῃ αὐτὸν, διότι, ἄλλοιμονοι! ἂν ποτὲ, καὶ εἶναι ἄλλαν φυσικόν, τὰ προβαλλόμενα γρανιτῶδη φράγματα, ὀπὸ τὴν πίεσιν τῶν συσσωρευμένων ὀδάτων, ραγίσουν, τότε, ὡ τότε! πρὸ τοῦ τρομακτικοῦ ἐξελίγματος αὐτοῦ δὲν θὰ κινδυνεύσουν νὰ παρασυρθοῦν μόνον αἱ ἀθῶαι φυτεῖαι καὶ τ' ἀδυνατοῖρα χαμόκλαδα.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω προτείνου, ὀπως ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὕπηρεσίας καὶ οἱ δημῶν οἱ ἔχοντες:

α) 60 ἐτῶν ἡλικίαν καὶ 35 ἐτῶν ὕπηρεσιαν.

β) 35 ἐτῶν ὕπηρεσιαν, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ

γ) 60 ἐτῶν ἡλικίαν, ἀνεξαρτήτως ὕπηρεσιῶν, μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνώσεως εἰς τοὺς τελευταίους, ὡς πλάσματικὸν ἐτῶν, τῶν μὲχρι τοῦ 65 ἐτους ὀπολειπομένων τοιοῦτων καὶ ὀπίνας τὴν Ἰνῆν Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 684 ἦτοι: Γ' Γενικῆς Ἐπιθῶσεως 57x12 (9 Γεν. Ἐπιθῶσις καὶ Ἀθῆναι, Πειραιεὺς καὶ Θεσσαλονίκη) — 684.

Καὶ ἀναλυτικῶς κατὰ τὰς τρεῖς, ὡς ἄνω, περιπτώσεις:

α) 11 x 12 = 132
β) 37 x 12 = 444
γ) 9 x 12 = 108

Σύνολον = 684

τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξαχθέντων ἐπὶ τῆς βάσεως στοιχείων τῆς συνταχῆσεως ἐπετηρίδος τῶν δημῶν καὶ νηπιαγωγῶν τῆς Γ' Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως, χωρὶς ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν:

1. Οἱ ὕπηρετῶντες ὡς κληροτὲ μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν (περ. ΣΤ' § 1 ἄρθρ. 12 Α.Ν. 1854/51 «Περὶ Συντάξεων»), καθῶσον εἰμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι τὸ ἀρθρον τοῦτο θὰ τροποποιηθῇ, ὡστε ἡ διδασκαλικὴ ὕπηρεσις, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὀπίας ὁ δημῶν ὕπέπευσιν εἰς τὸ μέγα ἀμάρτημα νὰ ὕπηρετῇ εἰς τὸν Στρατόν, ὡς κληρωτῶς καὶ μάλιστα, ὡς ὁ ὀποφαινόμενος εἰς τὰ Μικρασιατικὰ πεδία, νὰ ὀπολογίζηται ὡς πραγματικῆ, δεδομένου, ὅτι ὀπολογίζεται ὡς τοιαύτη ἡ ἐκπαιδευτικὴ καὶ ἡ ἀνωρρωτικὴ μετὰ ἡ ἀνεῦ ἀποδοχῶν, ὡς καὶ ὁ χρόνος πάσης φύσεως διαθεσιμότητος (§ 4 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 1854/51) καὶ

2. Οἱ ἀναγνωρισθέντες ὕπηρεσιαν τῆς Ἄλλοδαπῆς κάτω τοῦ 20οῦ ἐτους τῆς ἡλικίας τῶν (περ. γ' § 1 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 1854/51) καθῶσον δὲν ἔχομεν ἐξηκριβωμένα περὶ αὐτῶν στοιχεῖα.

Εἰς ἦν δὲ περιπτώσιν ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς τῶν 684 δημῶν θεωρηθῇ, κατόπιν ἐπισταμένῃς μελέτῆς, ὀπερβολικὸς καὶ πρὸς κατάρψιν τυχόν προβαλλόμενης ὀπὸ τῶν ταμείων μας ἀδυναμίας ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τοὺς ὀπαλλήλους ὀποσῶσεων τῶν, προτείνω, ὀπως τὰ μέτρα ταῦτα τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἐφαρμοσθοῦν διὰ τοὺς δημοεδιασκάλους, τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν πολυπληθέστερον κλάδον τῆς Δημοσιούπαλληλικῆς οἰκονομίας, εἰς δίασθησον μὲτος τριετίας καὶ ἀπομακρυνθῶν κατὰ τὸν κατωτέρω πίνακα, ἦτοι:

α) Τὴν Ἰνῆν Ἰουλίου 1953 οἱ ἔχοντες 60 ἐτῶν ἡλικίαν καὶ 35 ἐτῶν ὕπηρεσιαν ἦτοι: δημῶν 11x12=132.

β) Τὴν Ἰνῆν Ἰουλίου 1954 οἱ ἔχοντες 35 ἐτῶν ὕπηρεσιαν, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἦτοι: δημοεδιασκάλοι 37x12 = 444+120 (10x12) συμπληροῦντων κατὰ τὸ ἀπὸ 1/7)1953 μέχρι 1/7)1954 χρονικὸν διάστημα τῆν, ὡς ἄνω, ὕπηρεσιαν ἡ ἡλικίαν = 564 καὶ

γ) Τὴν Ἰνῆν Ἰουλίου 1955 οἱ ἔχοντες 60 ἐτῶν ἡλικίαν, ἀνεξαρτήτως ὕπηρεσιῶν, ἦτοι: δημῶν 9x12=108+240 (20x12) συμπληροῦντων τῆν, ὡς ἄνω ὕπηρεσιαν τῶν 35 ἐτῶν ἡ τὸ ἐξηκοντὸν ἐτος τῆς ἡλικίας κατὰ τὸ ἀπὸ 1/7)1954 μέχρι 1/7)1955 χρονικὸν διάστημα = 348.

Καὶ συγκεφαλαιωτικῶς κατὰ τὰ τρία, ὡς ἄνω, ἔτη:

α) Κατὰ τὸ ἐτος 1953 = 132
β) Κατὰ τὸ ἐτος 1954 = 564
γ) Κατὰ τὸ ἐτος 1955 = 348

Σύνολον = 1044

Περὶ τῆς νὰ σημειώσω ἐνταῦθα, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δέον νὰ εἶναι ἐφεξῆς γενικὸν καὶ διαρκές. Μετὰ πλείστης τιμῆς καὶ ὀποληφῆως

ΔΗΜ. ΤΖΙΚΑΣ

Δημῶν, βοηθὸς Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως Γ' Περιφερείας

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Παναγιώτου Α. Νέζη, Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Σχολείων Κεφαλληνίας, «Ἡ Ἑπιστημονικὴ κίνησις ἐν Κεφαλληνίᾳ 1948—1953. Τοπικὰ καὶ Γενικά Παιδαγωγικὰ Σύνθετα». Σχῆμα μέγα. Σελίδες 240. Τιμὴ δραχμῶν 50.000.

— Γ. Σ. Δάνου, Ἐπιθεωρητικὴ καὶ προβλήματα διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' Δημ. ἐγκαιρομένη. Βιβλίο μοναδικὸ καὶ χρῆσιμο.— Ἀλιγιώτης—Ἀθῆναι.

— Δ. Ζαφειρακοπούλου «Τὸ στοιχειώμενο σχολεῖο καὶ ἡ γυμνασία σὺν παραμύθῳ».

Ἡ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ διπλοῦν τεῦχος 18—19 (Ἰουνίου—Ἰουλίου 1953) τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Παιδεία καὶ Ζωή». Τὸ τεῦχος τοῦτο εἶναι ἀφοσρωμένο εἰς τὸ παιδαγωγικὸν ἔργον καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν προσφορὰν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν τοῦ κ. Ἀλεξ. Δελαμούου.

Διευθυντής: Εὐάγ. Παπανούτσος. Τιμὴ διπλοῦ τεύχους δραχ. 10.000.

ΝΙΚ. ΠΡΟΚΟΠΙΔΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Διὰ τὴν Ε' τάξιν καὶ τὴν ὀμοεθνακλίαν Ε' καὶ ΣΤ'

Ἡ ἐμνηνῆς κρίσις περὶ τοῦ βιβλίου μου τῶν συνάδελφον, κοῦ τὸ εἰσηγῶν εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν κατὰ τὸ λῆγον Σχολ. ἔτος, μου δίδει τὴν ἐλπίδα, ὅτι καὶ κατὰ τὸ προσεχῆς θὰ μελήσουν νὰ τὸ προτιμήσουν.

Μὲ εὐχαριστίας
ΝΙΚ. ΠΡΟΚΟΠΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Α. Ε. Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ - ΚΑΘ. ΠΑΝΕΠ. ΑΘΗΝΩΝ

**ΨΥΧΙΚΑ ΑΝΟΜΑΛΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ**

Ο σεβαστός μας και σοφός Άκαδημαϊκός και καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νικ. Ξεσαρόπουλος έπλοούτιος την έλληνικήν βιβλιογραφίαν με ένα ακόμη εξαιρετικό και πολύτιμο βιβλίο του: «Αι ψυχικά άνωμαλία των παιδων και τροποι βελτιώσεως αυτών».

Ο πολυγραφώτατος συγγραφεύς εξετάζει μετά μεγάλην προσοχήν και βαθυτάτης έπιστημονικής κρίσεως όλας τας ψυχικάς άνωμαλίας, αι όποιαι αναφαινονται κατά την παιδικήν ηλικίαν, την αίτιαν, έξ ής προέρχονται και περαιτέρω όποδεικνύει και τούς τρόπους βελτιώσεως ή άποφυγής τούτων.

Τό βιβλίον τούτο είναι άπαραίτητον έπιστημονικόν βοήθημα διά κάθε δημόλιον, ό όποιος θέλει να πλουτίση τας γνώσεις του και έν ουνεχεία να προσφέρη τας έπιστημονικάς του υπηρεσίας εις όλα εκείνα τά Έλληνόπουλα, τά όποια πάσχουν έκ τοιούτων άνωμάλων ψυχικών καταστάσεων και τά όποια έχουν άμεσον ανάγκην στοργικής μερίμνης και βοήθειας.

Εκείνο τόν όποιον μάς συγκινεί ιδιαίτερας και μάς όποχρώνει να τό εξάρωμεν είναι ή άφιέρωσις τού βιβλίου, ή όποια γίνεται εις τόν Έλληνα διδύλον και ή όποια έχει ως έξής: «Είς τόν Έλληνα διδάσκαλον, τόν σπουδαιότατον τούτον Έθνικόν στυλοβάτην, τόν άθόρβρον τού πολιτισμού σκαπανέα τό παρόν βιβλίον άφιερώνται».

Τά όποια όποια έχουν εξαιρετικήν όσημείαν, όταν μέγιστα προέρχονται από τόν Πράτην των διδασκάλων, ό όποιος πάσαν την ικμάδα του όπέρ της παιδείας και έργάτου αυτής άφειδώ προσέφερε.

Τό «Διδ. Βήμα»

Είς τό βιβλίον τούτο, όποτελούμενον έκ 350 σελίδων, εξετάζει ό συγγραφεύς διά ψυχικάς άνωμαλίας, αι όποιαι αναφαινονται κατά την παιδικήν ηλικίαν, τας αίτίας, έκ τών όποιών προέρχονται, και όποδεικνύει τούς ένδεικνυόμενους τρόπους άποφυγής και κατά τό δυνατόν άρωσεως αυτών.

Είναι δέ μεγίστη ή ποικιλία των άποκλίσεων τούτων από της κανονικής ψυχικής καταστάσεως, αίτινες μαστιζούσι όσημερηνίαν παιδικήν ηλικίαν. Αδται αναφέρονται εις άτελείας περί τας λειτουργίας των αισθήσεων, των κινήσεων, της γλώσσας, της νοήσεως, τού συναίσθηματος, της βουλήσεως, και εις ήθικάς, κοινωνικάς και άλλας διαστροφάς. Είς ιδιαίτερα κεφάλαια τού βιβλίου όποβάλλονται εις άκρφήν άνάλυσιν αι έπομένα άνωμαλίας: Άτέλειαι μεμονωμένων ψυχικών λειτουργιών, Έλαττωμένη λειτουργία των αισθήσεων, Γλωσσικάς διαστροφάς, Ηλιθιότης διαφόρων βαθμών και μίξων, Ψυχοπάθεια, Ηθική παράνοια. Οι έγκαταλειμμένοι και άπροστατευτοι παιδες.

Υποδεικνύει άσαφώς ό συγγραφεύς τούς κινδύνους, τούς άπειλούντας την κοινωνίαν έκ της ύπαρξεως τοιούτων παιδων και άναφέρει, δι ένεκα των κινδύνων τούτων έτέθη όσημερον εις ζωήραν κίνησιν ή έπιστημονική έρευνα προς άνίχνευσιν των περι όν ό λόγος άνωμαλιών. Μέγας αριθμός έπιστημόνων, άνηρόκτων εις διάφορους έπιστημονικάς σφαιράς, άσχολείται περί αυτών. Καί ιδιαίτεροι δέ έπιστήμια έδημιουργήσαν προς τόν αυτών σκοπόν, όσαι ή ψυχοπαθολογία τού παιδός και ή θεραπευτική παιδαγωγική.

Στρέφόμενος εις ό συγγραφεύς εις τά καθ' ήμάς, παρατηρεί, δι ή σκουδή των παθολογικών καταστάσεων των παιδων είναι παρ' ήμιν παραμελημένη και άναφέρει τούς λόγους διά τούς όποιους θεωρεί, δι

ΣΠΥΡ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΦΑ

Καθηγητού της Παιδαγωγικής έν τώ Πανεπιστημίω Αθηνών

**ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ**

Πάς ύγιως σκεπτόμενος άνθρωπος δέν είναι δυνατόν να μη αναγνωρίζη, διτι όσημερον ό κόσμος και καθ' έξοχήν ή Εύρώπη—μαζί με την όποιαν και ό Έλληνικός λαός—διέρχεται κρίσιμους στιγμάς. Έλάττωσι όμως είναι εις θεόν να άνανδρούν τά αίτια της κρίσεως, ή μάλλον της παρακμής των όσημερινών ευρωπαϊκών λαών, να άντιληφθούσιν, εις τί συνίσταται ή κατάπτωσις αύτη, και να όποδείξουν τά μέσα με τά όποια θα κατορθώση ή Εύρώπη και καθ' άκόλουθον και ό Έλληνικός λαός να έξέλθη έκ της δυσκόλου καταστάσεως, εις την όποιαν έχει περιπέσει. Πρός τούτο πρέπει να είναι ένήμερος τών πορισμάτων πληθούσι έπιστημών, φυσικής, βιολογίας, Ιστορίας, φιλοσοφίας, κοινωνιολογίας, ψυχολογίας, παιδαγωγικής κλπ., να έχη όμμα έρευνητικόν και, τό σπουδαιότερον, να κέκτηται την Ικανότητα να σκέπτεται άνεξαρτήτως τού τρόπου, καθ' όν σκέπτονται οι σύγχρονοι του· να δύναιται δηλ. να βλέπη και να κρίνη την έποχήν του μέσω τού πρίσματος παρελθουσών ή μέλλουσών γενεών.

Ο καθηγητής κ. Καλλιάφας, κάτερι-δη συνδυάζει την εύρείαν κατίρτισιν με τό έρευνητικόν όμμα και την άνεξαρτησίαν της σκέψεως, ή το ό μόνος ένδεδειγμένος διά να πραγματοποιή θέμα, ως τό όποδηλούμενον διά τού τίτλου τού άνωτέρω βιβλίου του. Τοιούτο άντιλαμβάνεται πανεύς από τας πρώτας σελίδας τού βιβλίου τούτου, τό όποιον είναι πράγματι πολύτιμον και χωρίς ύπερβολήν μοναδικόν εις τό είδος του παρ' ήμιν. Πρέπει έπομένως να τό μελετήση κάθε πολιτικός, κάθε έν γένει πνευματικός ήγέτης, προς τόν όποιον και άπευθύνεται, διά να συναισθανθή βαθώς, πού εύρισκόμεθα και πού βαδίζομεν, και να προσπαθήσει έπειτα να κέρη τό καθήκον του ως άνθρωπος, ως Εύρωπαίος και ως Έλληνας. Ο κ. Καλλιάφας πρσεί τών κάδων τού κινδύνου, άθόρβανος όχι όπό σκέψεων άπαισιόδοξων, άλλα τούναντίον όπό φιλοπατρίας και όγάτης προς τούς λαούς, οι όποιοι καθυδύγονται θά καθυδύγουν, άν συνέλθουν έγκαιράς, τόν κόσμον, κυρίως δέ όπό τού συναίσθηματος της εθούνης, τό όποιον διακατέχει τόν άληθή έπιστήμονα και έμπνευσμένον πνευματικόν ήγέτην. Τοιουτοτρόπως εις την σελίδα 85 τού βιβλίου λέγονται τά έξής: «Πρά δέ την όσημερινήν της Εύρώπης κατάστασιν και παρά τήν άναπανόρθωτον άπώλειαν της οικονομικής και πολιτικής έν τη οικουμένη ήγεμονίας αυτής, νομίζομεν, διτι αύτη πρό πάντων είναι κεκλή- είναι επιβεβλημένον να στραφή ή κοινή προσοχή προς τά ζητήματα ταύτα. Ίβίως τονίζει, διτι παρ' ήμιν οι πάσχοντες παιδες έπληθύνθησαν επί τοσοούτον, ώστε άπειλείται αύτη ή όπόστασις της κοινωνίας ήμυν. Πλην δέ τούτου δέν κατέστη άκόμη δυνατόν παρ' ήμιν να άποχωρίζονται οι παιδες ούτοι από τών κανονικών και να παιδευώγανται και διδάσκονται ιδιαίτερας, ως συμβάλει έν πάσαις ταις πεπολιτισμέναις χώραις, άλλα συμφέρουν άπαντες εις τά αυτά σχολεία, επί μεγίστη βλάβη της λειτουργίας αυτών.

Τοιούτον περιεχόμενον έχει τό βιβλίον τούτο, όπερ πληροί μέγα κενόν όφιοτάμενον παρ' ήμιν και θά καταστή πολύτιμος όςηγός ού μόνον των διδασκάλων των διαφόρων κατηγοριών, άλλα και τών γονέων και τών λειτουργών της Έκκλησίας και πάντων των άλλων, ότινας καθ' οιοδήποτε τρόπον άσχολούνται περί την παιδικήν ηλικίαν.

Τιμή τού βιβλίου άρίστη τριάκοντα χιλιάδες (30.000) δραχμαί.

μένη και αύθις να ήγηθή πνευματικώς της ανθρωπότητος. Με ταιούτας σκέψεις έχει συγγραφή τό βιβλίον, τά δέ έπιχειρήματα άτινα παραθέτει προς όποστηρίξιν τών γνώμων του ό συγγραφεύς, είναι, δύναται τις να ειπή, άδιάστατα, τούλάχιστον επί τού παρόντος, διότι άντιλόγουνται από τά πράγματα, τά πορισματα των έπιστημονικών έρευνών και τών Ιδέας μεγάλων προσωπικοτήτων.

Τό βιβλίον τού κ. καθηγητού δέν είναι όγκώδες. Έχει 172 σελίδας, αι όποιαι άνανώνισκονται λίαν εύχαρίστως. Είναι δέ διηρημένον εις τά έξής κύρια μέρη:

- Α' Χαρακτηρισμός της έποχής μας.
- Β' Κληρονομολογία και σοσιαλισμός.
- Γ' Είναι δυνατή ήθική διδασκαλία και άγωγή άνευ θρησκευτικής (μεταφυσικής) θεμελιώσεως;
- Δ' Τέχνη και πνευματική ζωή.
- Ε' Θάρρος και άγωγή.
- ΣΤ' Η μελαγχολία των Έλλήνων.

Είς τό Α' μέρος άποδεικνύεται, διτι ή έποχή μας είναι έποχή παρακμής. Έξευτελισμός, λέγει ό συγγραφεύς, και άπόθσις εις τό άσυνείδητον σπουδαιότατον τού πνεύματος λειτουργιών, οια είναι τό συναίσθημα έν γένει, ειδικώτερον δέ ή άγάπη, ή θρησκευτικότης, κλπ. έπήνεγκε την ψυχικήν ταραχήν, της όποιας λαμβάνομεν όδυνηρότατην πείραν όσημερον. Ένταύθα έπίσης δεικνύεται, από τίνος χρόνου ήρξις ή νοσηρότης έν γένει να γίνεται έκδηλος, ποια τεκμήρια της νοσηρότητας έν γένει να γίνεται κτήμα ούν τώ χρόνω περισσοτέρων ή έπίγλωσις της νοσηρότητας της έποχής μας κλπ. Μετά ταύτα γίνεται παραλληλισμός της έποχής μας προς άλλας έν τη ευρωπαϊκή Ιστορία και έρίσκειται, διτι ή καθόλου ψυχική διάθεσις και ή φύσις των οικονομικών έπιτευγμάτων των μεγάλων άσάτων της έλληνιστικής περιόδου, της μεταγενεστερας ρωμαϊκής και της νεωτέρας ευρωπαϊκής, είναι ή αύτη. Πλην τούτου ή κατάπτωσις τού μουσικού αισθήματος, της γλώσσας και ή άνηθικότης χαρακτηρίζουσι και τάς τρεις ταύτας έποχάς. Έπειτα γίνεται λόγος περί Ιστορικών νόμων. Κατά τόν συγγραφέα γνώσις μη άγνοια εις την εύρεσιν νόμου δέν έπιτρέπεται να φέρη τό όνομα «έπιστημονική». Δίδεται ή έννοια τού νόμου και άναπτύσσονται τά δύο κύρια είδη των νόμων οι μηχανικοί και οι τελεολογικοί, ότινες όμως δέν είναι μηχανικοί, άλλα ψυχολογικοί, διό μόνον πιθανολογικοί. Και ό συγγραφεύς έπάγεται ή έξ έπίγνώσεως, ή κατά βούλησιν, πράξις είναι δυνατόν να άποτρέπη γεγονότα άλέθρια, τά όποια, ως ό σχετικος νόμος δεικνύει, ήθελον επέλθει, άν ήθελν άφεθή άκάλυτος ή έέργεια άσυνείδητως δρώντων παραγόντων, καθ' όν ήμεις έξ έπίγνώσεως άντιδρώμεν.

Τέλος εις τό μέρος τούτο συνάγονται επί τη βάσει των προρηθέντων γενικά πορίσματα περί της όρθής λύσεως των προβλημάτων, τά όποια άντιμετωπίζομεν ούτοι. Ειδικώς διά τόν έλληνικόν λαόν μετά την άνανώρσιν της ζωτικότητος αυτού λέγει ταύτα: . . . άλλ' είναι άναγκαίον να έπιστηθώμεν την προσοχήν εις τόν κίνδυνον, τόν όποιον διατρέχει ό σύγχρονος έλληνισμός έκ της προίσοσις άποουθεντικής έπηρεάσεως, ήν άσκει ή τυφή μίμησις πραγμάτων, τά όποια ούδέν άλλο είναι ή άναμφιοβήτητα συμπτώματα της βαθείας κρίσεως άλλων λαών της λευκής φυλής. . . Περιορισχίμως άπό λαών ούχι συγγενών, οι όποιοι είναι άσυγκρίτως πολυαρι-

θώτεροι ήμυν. Καί τόν έξ αυτών κίνδυνον θά άποτρέψωμεν μόνον, άν άποβώμεν κράτος ενομοούμενον κλπ. Η άνάρρωσις όμως και ή πρόδοσις έξαρτάται έκ τού αυτοέλεγχου και της αυτοβελτιώσεως των ήγετων.

Είς τό Β' μέρος αξία μέγας είναι έν πρώτοις ή γνώμη, διτι τό σημαντικώτερον έπλον της προπαγάνδας, την όποιαν άσκούσιν οι κορυφαίοι εκπρόσωποι της κοινωνικής θεωρίας, ή όποια συνταράσσει όσημερον δήλην την ανθρωπότητα, είναι τό δόγμα, διτι πάντες οι άνθρωποι φύσει είναι ίσοι, διτι πάντες έχουν καθ' αρχάς τάς αυτών ιδιότητες, ή δέ ταύτης αύτης διαταράχθη έκ τού πολιτισμού. Ο συγγραφεύς επί τη βάσει των δεδομένων της έπιστημής άποδεικνύει τό άσθηκτικόν της θεωρίας ταύτης και καταλήγει εις τό συμπέρασμα, διτι μία και μόνη Ισότης είναι αξία σεβασμού έν πολιτεία όρθοπρονοούση, ή Ισότης πρό των νόμων.

Είς τό Γ' μέρος δίδεται άρίστη άπάντησις εις τό τεθέν έρώτημα, έν τέλει δέ, ουνεγεται, πόσον άλέθρια άποβαίνει ή άνευ θρησκευτικού έρεσματος διδασκαλία της ήθικής εις τά σχολεία και καθ' άκόλουθον πόσον άναγκαία είναι ή διατήρησις της διδασκαλίας των θρησκευτικών.

Είς τό Δ' μέρος συζητείται τό γλωσσικόν πρόβλημα γενικώς και έν αναφορά προς την λογοτεχνίαν και την παιδείαν. Εύρίσκειται δέ, διτι τό όσημερινόν έλληνικόν γλωσσικόν ζήτημα μετά την διακρίνουσαν αύτό ύπερβολικήν δέξτητά κατά μέγα μέρος είναι άρρήκτως συνδεόμενον με την κρατούσαν εις δήλην την Εύρώπην ψυχικήν ταραχήν, μέλιστα δέ ειδικώτερον με την κατά μέγα μέρος νοσηράν, ως κενή άνωτατός πνεύματος ή διαφθερούσαν λογοτεχνίαν της έποχής μας.

Είς τό Ε' μέρος αναλύεται διεξοδικώς ή έννοια της λέξεως «θάρρος» και δεικνύεται ή σημασία αύτού εις την άγωγήν. Κατά τόν συγγραφέα τό ζήτημα της διαπαιδαγωγώσεως τού ανθρώπου εις θάρραλόν άποδεικνύεται, διτι περιέχεται εις γενικώτερον, εις τό ζήτημα δηλαδή της διαπαιδαγωγώσεως εις τήν γνησίαν θρησκευτικότητα, ή όποια είναι ή μόνη όδηγοσά εις την έπίγλωσιν, διτι ή έπίγλωσις ήμυν ύπαρξις είναι έλλογιος, διτι δηλαδή έχει νόημα, διτι δέν είναι τυχαία.

Τέλος εις τό ΣΤ' μέρος άποδεικνύεται, διτι ό έλληνικός λαός παρά τό εύχαρι φυσικόν περιβάλλον, εις τό όποιον ζή, είναι μελαγχολικός από τών άρχαιοτάτων χρόνων μέχρι όσημερον. Μετά ταύτα ό συγγραφεύς άποδίδει την μελαγχολίαν ταύτην εις ώρισμένα αίτια, άτινα φαίνονται πιθανά, και έν τέλει άποφαιίνεται άδιστακτως, διτι ή μελαγχολία ήμυν δύναται να περιορισθή διά καταλλήλων μέσων.

Εκ της συντύπου ταύτης αναλύσεως άντιλαμβάνεται τις την σπουδαιότητα τού βιβλίου τού κ. Καλλιάφας, την βαθύτητα και εύθυκρίσιαν, μετά της όποιας εξετάζει έκαστον τιθέμενον πρόβλημα και, τό κυριώτερον ένταύθα, την ένότητα, ή όποια διέπει τό όλον έργον, μολοντί πάντα τά συζητούμενα εις αυτό θέματα δέν είναι άπολύτως της αύτης φύσεως. Τό τελευταίον δέ τότο σημειον χρήζει ιδιαίτερας εξάρσεως διότι, ή διέπουσα τό έργον ένότης πηγάζει από βαθείαν κατανόησιν των πραγμάτων των, από τόν πόθον τού συγγραφέως να καταστήσει και άλλους κοινωνούς των σκέψεων και άνησυχιών του και να συντελέση κατά δύναμιν εις την βελτιώσιν ατόμων και κοινωνιών. Είναι τούτο χαρακτηριστικόν όλοκληρωμένης προσωπικότητος, της όποιας ή άκαρσίτης δέν δύναται παρά να διαφαίνεται εις πάντα τά δημιουργήματα της, εις πάσας τας έκδηλώσεις της.

Εκπαιδευτικός

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ 1953

Είς τό ύπ' αριθ. 263 φύλλον τής εφημερίδος «Εκπαιδευτικός τύπος», δημοσιεύεται ή κάτωθι ετήσιος :

«...ό αϊρετός κωφεύσας εις τήν πρόσκλησιν του κλάδου να μεταβή εις τήν θέσιν του, ήδη όχυροῦται εις τόν Ισχυρισμόν ότι ελαβε τήν εύλογίαν και τήν άφαισιν τών άμαρτιών του δια τήν νέαν ζωήν και από μέρους τής 'Ομοσπονδίας. Τοῦτο έτί νισεν ύπερηφάνως εις τόν διευθυν τήν του 'Εκπαιδευτικού Τύπου παρόντος και του κ. Γεωργιούλη. Ποίος λέγει τήν άλήθειαν θα έκτιμήση ό κλάδος λίαν προσεχώς, διότι έσφαλός έν προκειμένω κάποιον λάκκον πρέπει να χή ή άβρα. ...»

Ετιμθα ύποχρεωμένοι προς άποκατάστασιν τής άληθείας και έννημρωσιν τών συναδέλφων μας να δηλώσωμεν τά έξής :

Πράγματι ό κ. αϊρετός, μετά τήν δημοσίευσιν τών δηλώσεων τής Διοικήσεως τής 'Ομοσπονδίας, δια τών όποιων έκαλείτο οῦτος να επανέλθη άμέσως εις τό σχολείον του, μάς έπεοκήφθη εις τό γραφεία τής 'Ομοσπονδίας και μάς έξέφρασε τό παράπονόν, ότι τοῦ έπέτέθημεν προσωπικός και ότι αυτός ούδεμίαν άνάμειν είχε δια τήν παράτασιν τής θητείας του. 'Εν ουνεχίαι δέ εξέφρασε τόν φόβόν, ότι δέν μπορεί να επανέλθη εις τό σχολείον του, διότι φοβείται, ότι θα άπολυθί τής ύπηρεσίας, ένωνόν ότι θα άπελυέτο εκ τής θέσεως του Δημίου.

'Η Διοίκησις τής 'Ομοσπονδίας προσπάθησε κατ' άρχήν να πείθω τόν κ. αϊρετόν, ότι τοιοῦτος κίνδυνος όχι μόνον δέν ύπήρχε, άλλ' ήτο έντελής φανταστικός. Διότι ούδέτις έχει τό δικαίωμα να τόν άπολύσιν εκ τής θέσεως του Δημίου, εις τήν όποίαν νόμω επανήρχητο εύθως μετά τήν λήξιν τής θητείας του εις τό Συμβούλιον.

Είς τήν έπιμονήν όμως του κ. αϊρετου ότι ύφιστατο τοιοῦτος κίνδυνος και ότι δέν ήτο διατεθειμένος να άφισιν τήν οικογενείαν του εις τούς δρόμους, ή διοικήσις τής 'Ομοσπονδίας ήναγκασθη να διαβεβαιώσῃ τοῦτον, ότι εις περίπτωσιν καθ' ήν διέτρεχε και τόν ελάχιστον κίνδυνον να άπολυθί τής θέσεως του Δημίου εξ αίτίας τής άποχωρήσεώς του εκ του Συμβουλίου ή 'Ομοσπονδία θα ήτο παρά τό πλευρόν του και θα κατάβαλε πάσαν προσπάθειαν να άμφοδίη τιαῦτην τυχόν ένέργειαν του 'Υπουργείου.

Είς περίπτωσιν δέ καθ' ήν δέν θα μισοδοθείτο υπό τής ύπηρεσίας, ή 'Ομοσπονδία θα ανέλαμβανεν εύχαριστως να τόν μισοδοθί μετ' οἰκόν αϊρετου μέχρι τής οριστικής τακτοποιήσεώς του.

Κατά τήν συζητήσιν δέ ταῦτην του κ. αϊρετου μετά τής διοικήσεως τής 'Ομοσπονδίας, ή όποία όμολογουμένως διεήχθη εις έντονον ύφος άμφοτέρωθεν ή Διοικήσις τής 'Ομοσπονδίας είπε επί πλέον εις τόν κ. αϊρετόν και τά έξής : ότι εάν συνέτελει και αυτός εις τήν κανονικήν διαζαγωγήν τών εκλογών του αϊρετου έντός τών όπώ του Δγματος τής 16/4/10 5 1932 προβλεπομένων προθεσμιών, ή διοικήσις τής 'Ομοσπονδίας δέν θα είχε κανένα λόγον να πολεμήσῃ τήν παραμονήν του εις τό Συμβούλιον μέχρι τέλους Αύγουστου 1953, έφ' όσον ό νόμος πρόβλεπεν, ότι ή έγκατάστασις του νέου αϊρετου θα ένγινετο τήν 1ην Σεπτεμβρίου.

Κατόπιν όμως τής παραμονής του κ. αϊρετου εις τό Συμβούλιον ή Διοικήσις τής 'Ομοσπονδίας εδώνωσαν εις τόν κ. 'Υπουργόν ότι ό κ. Κωτοίκης δέν φέροι πλέον τήν ιδιότητα του αϊρετου.

Αῦτις είναι ή άλήθεια έν προκειμένω άνω φάβας, έλαίου και λάκκων!

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Συνδρομαί Συλλόγων 1952 - 1953

Σύλλογος Δ' Αθηνών	175.000
Σύλλογος Κορινθίας	855.000
Σύλλογος Νάξου	35.000
Σύλλογος Ε' Αθηνών	1.500.000
Σύλλογος Φθιώτιδος	450.000
Σύλλογος Λαρίσης	2.000.000
Σύλλογος Καβάλας	1.500.000
Σύλλογος Ρόδου	3.000.000
Σύλλογος Έβέσσης	1.235.000
Σύλλογος Πιερίας	3.880.000
Σύλλογος Ζακύνθου	1.000.000
Σύλλογος Ίωαννίνων	1.000.000
Σύλλογος Β' Θεογνίκης	1.000.000
Σύλλογος Κιλκίς	1.085.000
Σύλλογος Γρεβενών	630.000
Σύλλογος Καλαβρύτων	500.000
Σύλλογος Κερκύρας	70.000
Σύλλογος Κονίτσης	1.070.000
Σύλλογος Μεραμβέλλου	1.745.000
Σύλλογος Μεσσην. - Λαυρεωτ.	105.000
Σύλλογος Πατρών	5.695.000
Σύλλογος 'Ανω Μεσσηνίας	310.000
Σύλλογος Καρδίτσας	800.000
Σύλλογος 'Αμοιιάδος	2.000.000
Σύλλογος Α' Θεογνίκης	2.965.000
Σύλλογος Λευκάδος	105.000
Σύλλογος 'Αρυνταίου	1.340.000
Σύλλογος Χίου	3.000.000
Σύλλογος Γιαννιτών	50.000
Σύλλογος Παρνασσίδος	310.000
Σύλλογος Πύλίας	1.000.000
Σύλλογος Σερρών	1.100.000
Σύλλογος Βισαλτίας	1.250.000
Σύλλογος 'Αλωπίας	237.600
Σύλλογος Ρεθύμνης	4.000.000

Έκ Δημοσιεύσεων

Διάφοροι	600.000
Έκ πωλήσεως Φύλλων	
Διάφοροι	300.000
Έκ συνδρωμένων 51-52	
Σύλλογος Ίκαρίας	349.000
Έκ Δωρεών	
Διάφοροι	300.000
Έξ εισφορών ύπέρ Μεγάρου	
Διάφοροι	47.070.600
ΣΗΜ. - 'Αναλυτική κατάστασιν του ός άνω ληροῦ δημοσιεύσαμεν εις ιδιαιτέραν στήλην του «Δ. Β.»	

Έξ άξίας «'Ομορφου Κέσμευ»

Σύλλογος Κομοτινής	1.500.000
Σύλλογος Γ' Αθηνών	630.000
Σύλλογος Α' Θεογνίκης	1.173.000
Σύλλογος Δ' Αθηνών	210.000
Σύλλογος Α' Αθηνών	300.000
Σύλλογος Λαρίσης	2.000.000
Σύλλογος Καβάλας	1.900.000
Σύλλογος Τρικάλων	808.000
Σύλλογος Ναυπακτίας	350.000
Σύλλογος Λέσβου	8.000.000
Σύλλογος 'Αργολίδος	533.000
Σύλλογος Λευκάδος	1.695.000
Σύλλογος Ρόδου	490.000
Σύλλογος Πύλίας	500.000
Διάφοροι	21.000

Έξ άξίας Πρακτικόν

Σύλλογος 'Ανδρου	600.000
Διάφοροι	30.000
Έξ άράνου ύπέρ κλημυροπαθών	
Σύλλογος Φθιώτιδος	930.000
Σύλλογος Ρόδου	93.000
Σύλλογος Τρικάλων	615.000
Σύλλογος Ζαγορίου-Μετοβ.	809.000
Σύλλογος Κω	667.000
Σύλλογος Κονίτσης	640.000
Σύλλογος Πωγωνίου	600.000
Σύλλογος Φλωρίνης	600.000
Σύλλογος Καλαμών	567.000

ΙΩΑΝ. ΜΑΚΡΥΝΙΚΟΛΑΣ

Δικηγόρος - τώως Δημίου

Μετέφερε τό γραφείον του εκ τής οδού 'Εμμ. Μπανιάη 6 εις οδόν Ζήνωνος 1 - Αθήναι - τηλ. 61 565.

'Αναλαμβάνει ύποθέσεις δικαστικές, διοικητικές, διακεραίσωσιν ύποθέσεων συντάξεως, άναγγώσιον έτών προϋθησείας έν άλλοδαπή.

ΠΟΙΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΝΑ ΕΙΣΑΓΑΓΕΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΑΣ

Κύριοι Διδάσκαλοι,

Ός γνωστόν δια τής ύπ' αριθ. 36794/15 4-53 έγκυκλίου του 'Υπουργείου Παιδείας ή εισαγωγή τών έγκεκριμένων βοηθητικών βιβλίων δια τό προσεχές σχολικόν έτος θα γίνη έντός του τρέχ. μηνός Ιουνίου.

'Ασχολούμενοι από πολλών έτών με τήν έκδοσιν σχολικών βιβλίων και συνεργαζόμενοι με τούς πλέον πεπειραμένους συγγραφείς, προσφέρομεν τά πλέον σαφή, εύληπτα, μεθοδικά και πλουσίως είκονογραφημένα βοηθητικά βιβλία του δημοτικού σχολείου, πίνακα τών όποιων παραθέτομεν κατωτέρω με τήν θερμήν παράκλησιν όπως λάβετε ταῦτα ύπ' όμιν σας κατά τήν έπιλογήν τών εισακτέων προς χρήσιν τών μαθητῶν σας βοηθητικών βιβλίων.

Κολακευόμεθα να πιστεύωμεν ότι μεταξύ αῦτῶν θα εύρητε τά καλύτερα έξ όλων τών κυκλοφορούντων βοηθητικά, και ότι θα τά προτιμήσητε.

Εύχαριστοῦντες όμās Διατελοῦμεν μετά τιμής

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

- Παπαδοπούλου Παν. - Μκασιάκου Ε. 'Εκκλησιαστική 'Ιστορία
- Παπαδοπούλου Παν. - Κολοβού Φιλ. Λειτουργική και Κατήχησις
- Παπαδοπούλου Παν. Εύαγγέλια - Κείμενα και 'Ερμηνεία (Ός γνωστόν δέν υπάρχουν Εύαγγέλια έγκεκριμένα, τά άνωτέρω Εύαγγέλια έχουν τυχρά συστάσεως).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ

- Παπαδοπούλου Παν. Γραμματική τής 'Απλής Καθαρευούσης
- Παπανικολαίου Ε. Γραμματική τής 'Απλής Καθαρευούσης

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

- 'Αδαμαντίου Α. - Κικκοπούλου Δ. 'Ιστορία Νεωτέρως 'Ελλάδος
- Δημητροκάλλη Ν. - Πετρίδη Λαζ. 'Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας
- Δημητροκάλλη Ν. - Πετρίδη Λαζ. 'Ιστορία Νεωτέρως 'Ελλάδος
- Παπαδοπούλου Παν. - Κυριακίδη Ε. Βυζαντινή 'Ιστορία
- Παπαδοπούλου Παν. - Κυριακίδη Ε. 'Ιστορία Νεωτέρως 'Ελλάδος
- Παπαϊωάννου Δημ. 'Ιστορία Νεωτέρως 'Ελλάδος

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ

- 'Αλιζου Στ. - Χατζηγιάννη Ε. Γεωγραφία Εδρώπης
- Γαβρελά Π. - Παπαδοπούλου Π. Γεωγραφία 'Ηπειρών
- Γαβρελά Π. - Παπαδοπούλου Π. Γεωγραφία Εδρώπης
- Παπαϊωάννου Δ. - Εδουκάκιωτ Η. Γεωγραφία 'Ηπειρών
- Παπαϊωάννου Δ. - Εδουκάκιωτ Η. Γεωγραφία Εδρώπης
- Φαλιτάιτς 'Αλεξάνδρου Νίος Γεωγραφικός 'Ατλας

ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ

- 'Αλιζου Στ. - Χατζηγιάννη Ε. Φυσική Πειραματική και Χημεία ΣΤ' τάξεως
- Γαβρελά Π. - Παπαδοπούλου Π. Φυσική Πειραματική και Χημεία Ε' τάξεως
- Γαβρελά Π. - Παπαδοπούλου Π. Φυσική Πειραματική και Χημεία ΣΤ' τάξεως
- Γαβρελά Π. - Παπαδοπούλου Π. Φυσική Πειραματική και Χημεία Ε' και ΣΤ' τάξεως 2ον έτος συνδιδασκαλίας
- Γαβρελά Π. - Παπαδοπούλου Π. Φυσική Πειραματική και Χημεία Ε' και ΣΤ' τάξεως 2ον έτος συνδιδασκαλίας

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

- Παπαδοπούλου Παν. Γεωμετρία Ε' και ΣΤ' τάξεως
- Παπαϊωάννου Πέτρου 'Αριθμητική Ε' και ΣΤ' τάξεως

ΦΥΣΙΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

Εισαγόμενα βάσει τών ύπ' αριθ. 71569/50 και 83361/51 έγκυκλίων 'Υπουργείου Παιδείας, ως μη προκηρυχθέντος εισέτι διαγωνισμού όι αυτά.

ΓΑΒΡΕΣΣΑ ΠΑΝ. - ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝ.

- Ζωολογία - 'Ανθρωπολογία - Ορυκτολογία Ε' και ΣΤ' τάξεως
- Φυτολογία - Ορυκτολογία Ε' και ΣΤ' τάξεως
- Φυσική 'Ιστορία Ε' τάξεως
- Φυσική 'Ιστορία ΣΤ' τάξεως

ΑΛΟΓΙΣΤΟΥ ΣΤ. - ΛΙΟΥΔΑΚΗ Μ.

- Ζωολογία - 'Ανθρωπολογία Ε' και ΣΤ' τάξεως
- Φυτολογία Ε' και ΣΤ' τάξεως
- Φυσική 'Ιστορία Ε' τάξεως
- Φυσική 'Ιστορία ΣΤ' τάξεως

ΚΟΣΜΑ ΝΙΚ. - ΑΠ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

- Φυσική 'Ιστορία Ε' τάξεως

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Ι.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ - ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΜΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15Α - ΤΗΛΕΦ. 36-547

Έτησια συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . Δραχ. 35.000 Τμῆ τῶν φίλων 1.500 Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας 100.000

" DIDASKALIKON VEMA,, ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE BRANCH OFFICE: 15A XENOPHON ST., ATHENS (GREECE)

" DIDASKALIKON VEMA,, (Tribune des Instituteurs) ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE BUREAUX: RUE XENOPHON 15A, ATHÈNES (GRÈCE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΠΡΟΩΘΗΣΙΣ

Πρό ενός και πλέον έτους το Ύπουργειον τής Παιδείας είχε καταρτίσει ένα Νομοσχέδιο, διά τοῦ ὁποῦ ἐδίδοτο και εἰς τοὺς δημ)λους οἱ βαθμοὶ τοῦ Δ)ντοῦ Β' και Α' τάξεως. Τὸ Νομοσχέδιον ἐκεῖνο ἀπεστάλη συμφώνως τῷ Νόμῳ στὸ Α.Σ.Δ.Υ. διὰ νὰ γνωματεῦση σχετικῶς.

Ἄλλὰ τὸ Α.Σ.Δ.Υ. πνιγμένο ἀπὸ τὶς πολλὰς δουλειάς, ἀνεβοκατέβαινε τὶς σκάλες τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου γιὰ νὰ πάρῃ τὸ ἐπίδομα βιβλιοθήκης, δὲν κατῶρθωσε νὰ γνωματεῦση τελικῶς!

Τώρα ὅμως ποὺ τελείωσε τὶς σοβαρὰς δουλειάς του και ἐγκατεστάθη σὲ πολυτελέστατο και πολὺ ἄνετο κτῖριο, ἐλπίζομε νὰ βρῆ καιρὸ ν' ἀσχοληθῆ και μὲ μερικὰ μικροπράγματα, ὅπως εἶναι ἡ χορηγίαις τῶν βαθμῶν Δ)ντοῦ Β' και Α' τάξεως και εἰς τὰς δημ)λους.

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν τὸ Ύπουργεῖον τής Παιδείας νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐκ νέου σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ Νομοσχεδίου και νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἔγκαιρον ψήφισιν του εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως.

Παρήλθεν ἄλλως τε ὀλόκληρον τὸ οικονομικὸν ἔτος χωρὶς κἄν οἱ δημ)λοι νὰ πάρουν μὴ δέκαρα λόγῳ προαγωγῆς ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τής ληγοῦσης χρήσεως.

Μὲ τὴν ὀργανοκοπίσιν δὲ τῶν βαθμῶν τοῦ Τμημ. Β' και Α' τάξεως ἀπὸ τὸ περίφημο Α.Σ.Δ.Υ. οἱ δημ)λοι ὀχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ πάρουν προαγωγή και συνεπῶς και λεπτὰ, ἀλλὰ θὰ πάθουν κυριολεκτικῶς βαθμολογικὴ ἀσφυξίαν! Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ν' ἀνοίξη ἡ πόρτα πρὸς τὰ ἑπάνω γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ κινήθωσιν και οἱ παρὰ κάτω βαθμοὶ. Ἄλλως οἱ δημ)λοι θὰ μένουν στάσιμοι χάρις στὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον ὀλων τῶν ἀποτελοῦντων τὸ Α.Σ.Δ.Υ.

Ὁ Ύπουργὸς τής Παιδείας κ. Καλλίας, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν τελευταίαν περιόδιαν του ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν και Θράκην διεπίστωσεν ἴδιοις ὀμμασιν τὸ ἀκαμαῖον φρόνημα τῶν ἀκριτῶν μας και τὸ ἔθνικὸν ἔργον τῶν διδασκάλων, ἄς δεῖξη διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν διδασκάλων τοῦ Ἐθνους μας και ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι οἱ Ἕλληνες δημ)λοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῆσουν και νὰ ἐκφράσουν δεόντως τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν εἰς ὀλους ἐκεῖνους ποὺ ἐνδιαφέρονται γι' αὐτοὺς.

ΤΑ ΓΕΡΑΤΑΙ

Ἐνα χρόνος τώρα προσπαθοῦμε νὰ πείσωμε τοὺς ἀρμοδίους νὰ χορηγήσουν στοὺς συναδέλφους τὰ περίφημα γέρατα! Καὶ ἐνῶ ἐπὶ τέλος εἶχαμε πιστεῦσαι, ὅτι ἐτέλειωσε ἡ δουλειὰ αὐτῆ, παρουσιάσθη ἄλλο φιβερό και τρομερὸ ἐμπόδιο, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ! Διότι ἡ ἀνομοῖ τῶν γεράταν συνεπάγεται και 50.000 δραχμὲς χρηματικῆ ἀμοιβῆς σὲ κἄθε ἕνα συνάδελφον. Δηλ. 2.500.000-3000.000 δραχμὲς γιὰ ὀλους.

Πῶς νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ ὁ προϋπολογισμὸς αὐτὸ τὸ τεράστιον ποσὸ χωρὶς νὰ γονατίσῃ!

Ἐοεῖς φίλοι μου, δὲν καταλαβαίνετε ἀπ' αὐτὰ τὰ σπουδαῖα πράγματα! Αὐτὰ μόνον τὸ Γεν. Λογιστήριον μπορεῖ νὰ τ' ἀντιμετωπίσῃ, διότι ἔχει και εἰ-

δικὴν πρὸς τοῦτο μὸρφωσιν, ἀλλὰ και πείραν μακράν. Καὶ γι' αὐτὸ τὰ ἀντιμετωπίζει, μὴ χαράκαι δυὸ τρομάρες!

ΠΑΡΗΡΩΝΟΥΝ ΕΝΟΙΚΙΟ

Θὰ ἠθέλαμε νὰ μάθωμε ποιὸς εἶχε τὴν φαεινὴν ἰδέαν νὰ ὀποχρέασθῃ τοὺς διδ)λους τῶν ἀκριτικῶν κυρίως περιόχων νὰ πληρῶνουν ἕκατὸ χιλιάδες δραχμὲς τὸ μῆνα γιὰ ἐνοίκιον στὸ δωμάτιον ποὺ κτίσθηκε γιὰ κατοικίαν τοῦ διδ)λου! Καὶ θὰ ἠθέλαμε ἀκόμη νὰ μάθωμε ποιὸς παίρνει τὰ λεπτὰ αὐτὰ ἀπὸ τὸ διδ)λο! Μήπως προσερίζονται και αὐτὰ διὰ νὰ ἰσοσκελίσουν τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸ; Ποῖα φοβόμμεθα εἶναι και στὴν ὀπόθεσιν αὐτῆ θὰ ἔχῃ χάσει τὴ μύτη του τὸ Γεν. Λογιστήριον. Ἄμ' ποιὸς ἄλλος τρυπῶνει ἕκατ' ὀχθὲν τὸν περιμένεται!

"ΑΔΑΙ ΙΤΗ ΘΩΤΙΑ,"

Ἡ περιέργος κατανομή τῶν ἐν τῷ κράτει Ἰδιωτικῶν σχολείων εἰς δύο Γεν. Ἐπιθεωρήσεις σημαίνει, ὅτι εἰ ἐπιθεωρητῆ, ἀλλὰ και οἱ Γεν. Ἐπιθεωρητῆ Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν και γι' αὐτὸ τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὀπαγγῆ και τὰ Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως εἰς τὰς Γεν. Ἐπιθεωρήσεις Μίσης Ἐκπαιδευσεως.

Ἐμεῖς πιστεύομε ὅτι οἱ Ἐπιθεωρητῆ τῶν Δημ. Σχολείων παρὰ τὸν φόρον τής ἔργασίας τῶν ὀχι μόνον τὴν ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην ἔποπτεῖαν τῶν εὐδίκως ἐντελοῦν, ἀλλὰ και εὐεργετικὴν ἰπιδρασίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σχολείων τῶν ἑαυτῶν. Ἡ δημιουργία λοιπὸν ἐξχωριστῶν θέσεων Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Μίσης εἰς οὗς θὰ ὀπάγεται και τὰ Σχολεῖα Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως φανερώεται, ὅτι τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον δὲν ἐξομῶει ἐπὶ παλιὰ του μεγαλεῖα και προσπαθεῖ νὰ ἱκανοποιῆ στὴ ζωῆ θεμελιῶ, οἱ ὀποῖοι και δοκιμασίαις εἶναι και εὐδελίαν βελτίωσιν τής καταστάσεως ἔσρααν ἡ περὶ αὐτὰ νὰ φέρουν. Ἀντιθέτως δὲ δημιουργηθῶν και διακρινῶσιν μίαν λαοθάνασον καχυποπίαν και ἐχθρότητα μεταξὺ τῶν προσωπικοῦ Μίσης και Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως, ἡ ὀποία ἀποβαίνει καταστρεπτικὴ διὰ τὴν καθόλου πρόθεσιν και προκοπὴν τής Ἐκπαιδευσεως γενικῶς.

Και ἐφ' οὗτο εἶναι γνωστὸν εἰς ὀλους, ὅτι οἱ Διοικήσεις τῶν Ὅμοσπονδιῶν προσπαθοῦν και καταβάλλουν ὑπερένθενας προσπαθήσεις νὰ γεφυρώσουν τὸ χάσμα τοῦτο, τὸ ὀπουργεῖον ἀντιθέτως δὲν παραλείπει οὐδὲ στιγμήν . . . νὰ εἰσπῆ λάδι στὴ φωτιὰ! Παράκλησθων λοιπὸν τὸν κ. Ὑπουργὸν τής Παιδείας και τὸν κ. Γενικὸν Γραμματεῖα τοῦ Ὑπουργεῖου νὰ μελετήσουν μόνον τὰ ζητήματα αὐτὰ και εἰσθετα βέβαιος ὅτι θὰ καταλήθωσιν οὐ συμπεράσματα ἐντελῶς ἀντιθέτα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ τοὺς εἰσηγοῦνται οἱ εἰδικοί τοῦ ὀκουσῶντος.

ΔΥΟ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΜ

Τὸ Κράτος εἶναι ἐκ τοῦ Συντάγματος ὀποχρεωμένον νὰ παρέχῃ τὴν στοιχειώδη μὸρφωσιν δωρεάν εἰς ὀλα τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ. Καὶ ἐάν ἡ διάταξις τοῦ Συν)γματος ἐφηρμόζετο, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὀπάρχη εἰς τὸ Κράτος οὗτε ἕνα ἰδιωτικὸν σχολεῖον Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως. Ἄλλὰ τὸ Κράτος ὀχορῶνόμενον ὀπισθεν τής ἐνδημικῆς δυσπραγίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐδέχθη σιωπηρῶς και ἐεχώρησεν ὀκειοθελῶς τὰ ἐκ τοῦ Συν)γματος κυριαρχικά του δικαιώματα εἰς τοὺς ἰδιώτας. Ἐτοι ἐδημιουργήθησαν τὰ Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα, τὰ ὀποῖα οὖν τῷ χρόνῳ πολλαπλασιάζονται ἐπικινδύνως. Κατάστασις ἀνάγκης θὰ μᾶς πῆθε. Ἀναμφισβήτητως. Ἄλλὰ νὰ προσέξωμε, μήπως ἡ κατάστασις αὐτῆ ἡ ὀποία ἐμφανίζει μίαν ἰδιορρυθμίαν, ἀποβῆ εἰς βάρος τοῦ Κράτους.

Διότι ἡ ἐκπαίδευσις εἴτε ἰδιωτικῆ εἴτε δημοσίου, διὰ τὴν λαϊκὴν τουλάχιστον Παιδείαν, πρέπει νὰ μὴ ἐμφανίζῃ εἰς τὰ μάτια τής κοινωνίας

οὐσίῳδεις ἢ και τυπικὰς ἀκόμη διαφοράς. Καὶ δυστυχῶς ἡ σημερινὴ κατάσταση τῶν δημοσίων σχολείων ἐν συγκρίσει μὲ τὰ ἰδιωτικά, παρουσιάζει ἐμφανεῖς διαφοράς. Αἱ διαφοραὶ ὅμως αὐταὶ δημιουργοῦν εἰς τὸν λαὸν ἐπικινδύνα συναισθήματα, τὰ ὀποῖα καταλλήλως καλλιτροῦμενα ὑπὸ τῶν ἀσπόνδων φίλων τής σημερινῆς κοινωνίας, ἀποβαῖνον καταστροφικά δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὀπόστασιν τοῦ Κράτους. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ κἄτι καλύτερον, ἡ Διοικήσις και ἡ ἔποπτεῖα τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων νὰ γίνεται διὰ τῶν ἰδίων ὀργάνων, τὰ ὀποῖα διοικοῦν και ἐποπτεοῦν τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους.

Διότι ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς τῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων και ἡ δημιουργία ἰδίων ὀργάνων διοικήσεως και ἐποπτείας βίδουν τὴν ἐντόπωσιν, ὅτι τὸ κράτος παρέχει δύο ποσότητων Παιδείαν εἰς τοὺς πολίτας του: Μίαν τής κακῆς ὀρας Παιδείαν διὰ τὰς πνευσετέραις τάξεσις και ἐντελῶς διάφορον και προνομιούχον διὰ τὰς εὐπορωτέραις. Αὐτῆ ἡ ἀντίληψις πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ σβῆσῃ.

ΕΜΕΙΝΕ ΧΙΛΙΑΡΙΚΟ!

Μὲ τὸ Νόμο 2180)40 οἱ συνάδελφοι ποὺ διορίζονται ἀναπληρωταὶ ἐπιθεωρητῶν ἐδικαιοῦντο νὰ παίρουν ὡς ἀποζημῖωσιν ἕνα χιλιάριον μηνιαίως διὰ νὰ καλύπτουν τὰ ἐκτὸς ἔδρας ἐξοδα τῶν.

Μὰ ἠθρανα κακὲς περιστάσεις και ἡ δραχμὴ μας ἔπαθε κι αὐτὴ μεγάλας ὀβραρίας. Ἐλπίζομε νὰ τὸ ἔχουν ἀντιληφθῆ αὐτὸ οἱ μεριστάτες τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, οἱ ὀποῖοι ἀναπροσῆρμωσαν ὀλες τὶς παχυλὲς ἀπολαυσεῖς τῶν. Ἄλλὰ γιατί τὸ χιλιάριον τῶν δασκάλων ἔμεινε μετὰ μίαν περίπου δεκαπενταετίαν πάλι χιλιάριον; Μήπως νομίζομε οἱ ἀρμοῖδιοι ὅτι ἐπειδὴ πρόκειται περὶ δημ)λων θὰ πῆσῃ ἔξω ὁ προϋπολογισμὸς μὲ τὴν ἀναπροσαρμογὴ τοῦ χιλιάριου; Αὐτὸ ἀσφαλὸς συμβαίνει! Εἶναι γνωστὴ ἄλλως τε ἡ νοοτροπία τοῦ!

Μὰ δὲν θὰ βρεθῆ ποτὲ κάποιος ποὺ νὰ τρίψῃ τὰ μούτρα τῶν μανδρινῶν; Δὲν θὰ βρεθῆ ἕνας ἀνθρωπος ποὺ νὰ τοὺς ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸ γισκὰ και νὰ τοὺς πετάξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ πολυτελέστατον γραφεῖον τοῦς;

Ἐμεῖς πολὺ ἐλπίζομε ὅτι θὰ βρεθῆ μὴ μὲρα ὁ ἀνθρωπος αὐτός. Ἄλλὰ πρέπει νὰ βρεθῆ σύντομα!

ΚΑΛΟ ΚΙ ΑΥΤΟ

Μᾶς γράφουν συνάδελφοι ἀπὸ μὴ ἐπαρχία, ὅτι ὀποχρεοῦνται νὰ προσκομίσουν τὰ βιβλία τῶν Σχολικῶν Ἐφορευῶν σὸν κ. Εἰρηνοδίκη διὰ νὰ τὰ θεωρήσῃ.

Ἐμεῖς θὰ ἠθέλαμε δὲν ἦτο δυνατόν, τὰ βιβλία τῶν Σχολικῶν Ἐφορευῶν νὰ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν Ἄρειον Πίλγῳ! Ἄλλὰ ὀπὸ ἔταν ὄρο: Νὰ μὴ ὀποχρεοῦνται οἱ δημ)λοι νὰ ἔλθουν στὴν Ἀθήνα μὲ ἔξοδα δικῶν του; Πιστὶ αὐτὸ δυστυχῶς συμβαίνει πάντοτε.

Γιὰ νὰ γίνῃ ἡ θῶρησις τῶν βιβλίων ἀπὸ τὸν κ. Εἰρηνοδίκη, πρέπει νὰ μετακινήθωσιν ὀλοἱ οἱ συνάδελφοι τής περιφέρειας πρὸς τὸ κέντρον μὴ, δυὸ ἰσως και περισσοτέρες φορές.

Ἄλλὰ τί χρῶσται οἱ καμῖνοι οἱ δημ)λοι νὰ ὀπαβῶλονται, ἐκεῖς τής ταιλαπωσίας και εἰς περιετὰς δαπάναις διὰ τὴν θῶρησιν τῶν βιβλίων; Τὶ περιεργὰ πράγματα εἶναι αὐτὰ; Ὅμολοῦμεν πῶς δὲν μποροῦμε νὰ τὰ ἐξηγήσωμε!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

“Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ,,

Του κ. ΝΙΚ. ΜΕΛΑΝΙΤΟΥ Δ. Φ., Διευθυντού του Πειραματικού Σχολείου του Πανεπιστημίου Αθηνών

Τό υπό τόν άνωτέρω τίτλου βιβλίον του κ. Μελανίτου παιδαγωγού και ψυχολόγου, καθηγητού και τών έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν μετεκπαιδευμένων δημιῶν, κυκλοφοροῦσαν ἀπό μηνός, ἔχρινά σκόπιμον νά παρουσιάσω ἀπό τῶν στήλων τοῦ «Δ. Β.», διότι ἀνάγκη εἰς τήν σφαιρῶν τῆς ἀρμοδιότητός μας ὡς ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐντεταλμένων νά διαπλάττωμεν τοὺς τροφίμους μας ψυχικῶς καί ν' ἀποδίδωμεν τούτους εἰς τήν κοινωνίαν ὡς προσωπικότητες.

Ἐξ ὧν μᾶς εἶναι γνωστά ἐκ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης, αὐτῆ τελευταίως ἔχει στραφῆ, ἰδίᾳ ἐν Ἀμερικῇ καί Ἐυρώπῃ, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τήν ἔρευναν τῆς προσωπικότητος καί τοῦ χαρακτῆρος καί πλεῖστοι δοσαί αἱ χρησιμοποιούμεναι μέθοδοι πρὸς τοῦτο. Ὁ συγγραφεύς, σπουδασάς ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ μακρόν, ἐκθέτει ἐν τῷ περιποδύσαντον ἔργον του, ἰδίαν μέθοδον ἐπινοηθεῖσαν ὅτι αὐτοῦ καί κριθεῖσαν ὀλίαν λόγῳ τῶν ὅσον ὑπὸ τῶν ἐνέων ψυχολόγων καθηγητῶν ὧν καί ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμοζομένη.

Αἱ ἐκτιθέμεναι ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ παρατηρήσεις τοῦ πολὺ θέλου ὠφέλησι πάντας ἡμᾶς ἀλλὰ καί τὸν κληρὸν (ἰδίᾳ τὸν ἀνώτερον), τοὺς ἰατροὺς (ψυχιάτρος), τοὺς στρατιωτικοὺς ἡγέτας, διοικητὰς κ.λ.π.

Μετὰ μίαν εἰσαγωγήν ἀρκετὰ διαφωτιστικὴν διὰ πάντα μελετητὴν τοῦ βλου θέματος, παραθετεῖ ὁ συγγραφεύς τήν πλοῦσαν βιβλιογραφίαν ἐξ ἧς ἠρόσθη σημαντικὰς πληροφορίες διὰ τὴν ἐργασίαν του. Ὡτὼ εἰσρχόμεθα εἰς τὸ Α' κεφάλαιον.

«**Ἀνάλυσις καί περιγραφή τῆς προσωπικότητος καί τοῦ χαρακτῆρος.**—Ἐν αὐτῷ γίνεται μνεῖα τοῦ δρου ἰδιοσυγκρασία καί τῶν κατ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰπποκράτους ὧν καί κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, τελοῦσης ἐν γένει τῆς προσωπικότητος ἐνὸς ἀτόμου (ἰδιοσυγκρασία) ἐν συναφῇ μὲ τὸς ἐνδοκρινεῖς ἀδένες (φυσιολογικοί λόγοι). Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς πάντας τοὺς ψυχολόγους, τοὺς ἔχοντας διατυπώσει τὰς ἰασηδῆτες γνώμας τῶν π. χ. τῆν προσωποκρατικὴν ἀντίληψιν (W. Stern), τὴν κοινωνικὴν καί πολιτιστικὴν τοιαύτην, τὴν τυπολογικὴν ἀντίληψιν (Ἰπποκράτης, Γαληνός, Θεόφραστος) καί κατὰ τὸς νεώτερους χρόνους Kretschmer, Jung, Jaensch, Spranger κ.λ.π. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ὁ συγγραφεύς διατυπώνει τὴν ἰδὴν του γνώμην λαμβάνων ὅτι πᾶσι οὐχ ἰσομομερῶς τὰ πράγματα ἔχει τασσόμενος ὅπερ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης γνώμης τῶν θεωριῶν τῶν διακεκριμένων ψυχολόγων ἀλλὰ ἀποβλέπει εἰς τὰ βαθεύτερα αἰτία τὰ ὅποια κρύπτονται ὀπισθεν τῆς φανερᾶς διαγωγῆς τοῦ προσώπου ἐν σχέσει πρὸς αὐτὸ καί τοὺς ἄλλους. Δηλαδὴ θεωρεῖ διὰ τὴν μέρφωσιν τῆς προσωπικότητος ὡς ἀπαραιτήτους καί τὸς ἰδιότητας, γνώσεις, ἔξεις, δεξιότητας, διαφέροντα, ἀντίληψιν, νοημοσύνην, ὕγιαίν, ἐπάγγελμα, οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἡλικίαν, φύλον, θρησκείαν κ.λ.π. ἔχόντων τούτων πρὸς ἄλληλα σχέσιν καί ἀλληλεπίδρασιν καθῶσον ὑπάρχουν εἰς ἄλους τοὺς ἀνθρώπους, ἄσχετον ἂν εὐρίσκωνται εἰς διαφόρον βαθμὸν ἀνεπτυγμέναι λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν ἢ κλιματολογικῶν ὧν. Ἐξ ἄλλου λαμβάνει ὅτι πᾶσι καί τὰς ὑπαρχούσας διαφορὰς ἀτόμου πρὸς ἄτομον, αἱ ὁποῖαι ἔχουν αἰτίαν τὴν κληρονομικότητα καί τὸ περιβάλλον, τὸ ὅποτον ἐπίδρῃ κατ' αὐτῆς τῆς συλλήψεως καί ἐκείθεν.

Ὡτῶ ἡ προσωπικότης κατὰ τὸν συγγραφεύα ἀποτελεῖται ἐκ πτυχῶν ἐκείνης, ἧτις χαρακτηρίζει τὴν ἀνθρώπινην ὑπαρξίν, τῆς διαμορφωμένης ὑπὸ τῆν ἐπίδρασιν τοῦ φυλετικοῦ κυττάρου, (ὁμοιομορφος συμβίωσις, Γάλλος, Ἰάπων κ.λ.π.) ἐκείνης, ἢ ὅποια περιλαμβάνει τὰς ὁμοιότητας, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ τὸ στενότερον περιβάλλον (ἐπαρχία, Νομός κ.λ.π.), ἐκείνης, τοῦ διαμορφῶν τοῦ οἰκογενειακῶν κύτταρον καί περιβάλλον, ἐκτὸς τούτων καί τὴν ἀτομικὴν πτυχὴν (μικρὸν δνομα καί ἐπώνυμον). Αἱ πτυχᾶι αὗται διακρίνονται εἰς ἕκαστον πρῶτον καίτοι ἀποτελεῖ ἐνιασον τῶν ὄργανωμένων.

Εἰς τὸ Β' Κεφάλαιον ὁμιλεῖ ὁ συγγραφεύς διὰ τὴν ὁμαλήν καί ἀνώμαλον προσωπικότητα, τὴν ὁποῖαν τοποθετεῖ εἰς τὴν πολιτισμένην ἢ μὴ, κοινωνίαν εἰς τὴν ὅποιαν ζῆ. Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς καί ἀδιαφιλονικητὸν. Ἀναφέρει σχετικῶς περὶ ψυχικῶν ὕγιων καί ψυχικῶν ἀνωμαλῶν, ὀφειλομένης τῆς ἀνωμαλίας ταύτης εἰς αἰτία ἢ ὄργανικῆς φύσεως ἢ εἰς κοινωνικὴν ἢ λειτουργικὴν ἀνωμαλίαν (ἐπίδρασις τῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας). Ἐξ ἄλλου μνημονεῖ τὰ τῆς κακῆς προσαρμογῆς τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ περιβάλλον (ἐδῶ συμβαίνει τὸ φαινόμενον τῆς συγκροσεως ἐν τῇ προσωπικότητι). Διεδοκίμως ἀναφέρει διὰ τὰ νευρωτικὰ ἄτομα ὡς καί διὰ τὰς ἀποκλίσεις τῆς διαγωγῆς πολλῶν μαθητῶν μᾶς τοῦ κανονικοῦ, ὀφειλομένης τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν εἰς πάθησιν γνωστῆν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἀγνωστον εἰς τοὺς διδασκάλους ἢ ἄλλοτε ἐκδηλουμένην κατὰ τὰς παιδιὰς (μονηρῆς τύποι ἢ ἐπιθετικῶν, μονογενεῖς, ἢ πρωτότοκῶν κ.λ.π. γενικῶς προβληματικῶν τύποι). Ἐκ παραλλήλου ἔχομεν τοὺς μεγαλοφυεῖς ἢ τοὺς ὑπεροπντας νοητικῶς, ὁ δὲ διδοσκαλος ἔχει νὰ ἀντιμετώπισῃ τοὺς σκώπτας, τοὺς ὑπερόπτας, τοὺς ἀντικοινωνικοὺς κ.λ.π. δημιουργοῦντας, τὰς γνωστάς εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς καθημερινῆς μας πείρας, προστριβὰς μεταξὺ ἡμῶν καί ἐκείνων ἢ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Ὡτῶ οἱ ἐγκλειόμενοι εἰς τὰς φυλάκας εἶναι τύποι ἀνωμάλου προσωπικότητος, ὁμοίως εἰ ἐπιδεικνύοντες διαγωγήν ἀντίθετον πρὸς τοὺς ἠθικοὺς νόμους κ.λ.π.

Εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον ὁ συγγραφεύς ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς προσωπικότητος καί τοῦ χαρακτῆρος, καί δίδει πλήρη εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου καί μέχρι τῆς ἐνηλικιωσεως του συμφῶνας μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα πάντοτε καί τὰ πορίσματα τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι αἱ μεταβολαί, ψυχικαί καί σωματικαί τοῦ ἀναπτυσσόμενου ἀνθρώπου διαφέρουν πολὺ μεταξὺ τῶν ἀτόμων.

Εἶναι ὄντως προσεκτικὴ καί ἀκριβὴ ἐπιστημονικὴ ἢ μελέτη τοῦ συγγραφεύς, σπριζομένη ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς ψυχολογίας καί τῆς σωματολογίας τοῦ παιδός. Δὲν ἀφήνει βεβαίως ἀπαρατηρητὸν τὴν ὁμοίωσιν τῆς κληρονομικότητος καί τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὸ περιβάλλον, λόγῳ σαφῶς διὰ τὴν δημιουργίαν ὁμαλῆς ἢ ἀνωμάλου προσωπικότητος. Μεγάλην σημασίαν ἀποδίδει ὁ συγγραφεύς εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀλλὰ καί εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀριμότητος καθ' ὃ διαμορφοῦται πλεόν τὸ ἐγὼ, (ἢ ἀτομικὴ ἀνεξαρτησία) ἢ ὑπερβολικὴ ἀνάπτυξις εἰς τὸ ὅποιο καί ἢ προβολὴ τούτου ὀλεθριῶς ἐπιβρῶσιν ἐπὶ τῆς ὀλιότητος. Ὡς παράγοντας ἐξελίξεως (ἔξωτ. καί ἐσωτερικοὺς) ἀναφέρει καί τὰ φύλα τονίζων ὅτι ὀδεμία διαφορὰ ἀπὸ διανοητικῆς ἀπόψεως τούλαχιστον ὑπάρχει μεταξὺ ἀν-

δρῶν καί γυναικῶν, τοὺς ἐνδοκρινεῖς ἀδένες, τὴν φύλην τὴν νοημοσύνην, τὰ ἐλαττώματα, τὰς νευρώσεις κ.λ.π. Ἀναμφισβήτητος βέβαια τυγχάνει καί ἐκ μέρους ἡμῶν ὧν ἀλλὰ καί ὅπὸ τοῦ συγγραφεύς τονίζεται ἡ προσωπικότης τοῦ δικάσκοντος διὰ τὴν ὁμαλήν ἐξελίξιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδός. Ἀποκλείει τὴν μονηρῆ ἀγωγήν καί διὰ μακρόν ἀναφέρεται εἰς τὴν σχολικὴν ζωὴν καί τὴν εὐθύνην γονέων καί διδῶν καί τὰς τυχόν δημιουργουμένας συγκρούσεις εἰς τὴν δλην προσωπικότητα.

Εἰς τὸ Β' μέρος τοῦ βιβλίου. **Ἔρευνα τῆς προσωπικότητος καί τοῦ χαρακτῆρος**, ὁ συγγραφεύς ἀναφέρεται εἰς τὰς σπουδαιότερας μεθόδους δι' ὧν ἐρευνᾶται σήμερον ἡ προσωπικότης καί ὁ χαρακτῆρ καί συνιστᾷ ὅπως πάντες οἱ ἀσχολοῦμενοι μὲ τὴν ἀγωγήν νὰ μὴ ἀρκοῦνται ἄπλως εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπιστημονικῶν πορισμάτων ἀλλὰ καί εἰς τὴν ἐφαρμογήν αὐτῶν ἐν τῇ σχολικῇ πράξει. Ἰδίᾳ δὲ ἐλέγχει τὴν προκατάληψιν τῶν Ἑλλήνων ἐκπαίδευκων λειτουργῶν οἵτινες ἀναγνωρίζουν τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον μόνον εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας καί οὐχί εἰς τὴν ἀγωγήν, θεωρῶν ἐπιτακτικῶς τὴν στροφὴν πρὸς ἄνοιαν καί ἐξέτασιν συγχρόνων προβλημάτων ἀναφέρει βεβαίως καί τὰς δυσχερείας τοῦ Ἑλλήνος ἐκπαιδευτικοῦ ἐν τῇ ἐκτέλεσιν τοῦ βαρέος ἔργου αὐτοῦ.

Μέθοδος ἐρεύνης καί προσωπικότητος.—Τὸ ὅτι δὲν εἶναι εὐχερῆς ἢ ἔρευνα τῆς προσωπικότητος ἐρηνεύεται ἀρκούτως ὅπὸ τοῦ συγγραφεύς διότι τὸ στοιχεῖον τῆς πλάνης, τὸ ὅποιον ὑπεισχρῆται ἐνίοτε, ὀφείλεται εἰς τὴν ἐφαρμοζομένην μέθοδον, τὸ ἐρευνηόμενον πρῶτον καί τὸν ἐρευνητὴν. Διευκολύνεται ἢ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς προσωπικότητος ἐταν τὰ ὑποκείμενα εἶναι τῆς αὐτῆς μορφῶσεως, ἡλικίας καί ἐπαγγέλματος. Ἀκολουθῶς ἀναφέρει τὰς μεθόδους ἐρεύνης, ἀλλὰς γνωστάς εἰς ἡμᾶς καί ἄλλας ἀγνωστούς μέχρι τοῦδε μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν ἐφαρμογῶν καί παραδειγμάτων, τὰ πλεονεκτήματα καί τὰ μειονεκτήματα αὐτῶν, τὰς κλίμακας ἐκτιμῆσεως τούτων, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ὅτι αὐτοῦ ἰδίου ἐπινοηθεῖσαν μέθοδον, κληθεῖσαν **«μέθοδος κατασκευῆς φράσεων»**.

Εἰς τὸ δι' αὐτὴν ἀφιερωμένον κεφάλαιον μνημονεῖται τὰ θέματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὴν 1) ὑποθέσεις (ποῦ ἐπαληθεύονται διὰ τῆς ἀναληφθεῖσης ἐρεύνης), 2) ἱστορικὸν ἐπινηόσεως τῆς μεθόδου, 3) περιγραφὴ αὐτῆς, 4) πλεονεκτήματα καί μειονεκτήματα αὐτῆς. Ὁ συγγραφεύς ἐφῆρμος τὴν μέθοδον αὐτὴν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Columbia (U. S. A.). Ἦση εἰς τὸ Πειραματικὸν Σχολεῖον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐφαρμόζει αὐτὴν ἀπὸ 4ετίας περίπου εἰς τὰς Ε' καί ΣΤ' τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου (ἐπὶ ἀρρένων καί θηλέων) καί εἰς πάσας τοῦ Γυμνασίου (ἐπὶ ἀρρένων) ἦτοι ἀπὸ ἡλικίας 10—18 ἐτῶν. Δὲν ἐπεξετάθη ἡ ἔρευνα εἰς μαθητὰς καί ἄλλων σχολείων διότι δὲν διατίθενται εἰς αὐτὰ ἐπικρὴ διαφωτιστικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς προσωπικότητος ὡς εἶναι 1) ἡ σωματικὴ ἀνάπτυξις αὐτῶν παρακολουθομένη κατ' ἔτος καί ἀναφερόμενη εἰς ἕκαστον βελτιον μαθητοῦ (ἰδίᾳ ὁ κατὰ Kretschmer τύπος), 2) ἡ ὕγιαίν περὶ τῆς ὅποιας διαφωτίζου σημαντικὰ οἱ γονεῖς, 3) ἡ σειρὰ ἐκείτου ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, 4) τὸ ἐπάγγελμα καί ὁλοκονομικὴ κατάστασις τῶν γονέων, 5) αἱ ἐκδηλώσεις τῆς προσωπικότητος τῶν μαθητῶν κατ' οἶκον (συνεργασία σχολείου καί οἰκογενεας), 6) οἱ διδασκόντες συμπληρῶνουν τὴν ὅπὸ τοῦ συγγραφεύς παρασκευασθεῖσαν κλίμακα ἐκτιμῆσεως περὶ τῆς ὅποιας διεδοκίμως ἀναφέρονται εἰς τὴν σελίδα 169 καί 170 τοῦ βιβλίου.

Ἡ κλίμαξ περιλαμβάνει 79 δρους ἀναφερόμενους εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μαθητοῦ, τὴν σωματικὴν καί τὴν πνευματικὴν κατάστασιν (συναισθη-

ματικὴ καί κοινωνικὴ) καί τὰς δυσκολίας τῆς διαγωγῆς τοῦ μαθητοῦ. Ἐν οὐσιεῖα καί πρὸς πληροτέραν κατανόησιν τῆς μεθόδου παραθετεῖ πινάκας κατανοητοῦ τῶν περιπτώσεων κατὰ τάξεις καί κατὰ ἡλικίας εἰς τὰς σελίδας 225, 233 ἕως 240 ὡς καί τὰ ἐξαχθέντα πορίσματα βάσει τῶν ἀκριβῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καί ἐξετάσεων, ἐξ ὧν σχηματίζει τις πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς σωματικῆς καί ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλλήνος ἐφήβου καί παιδός ὡς πρὸς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῶν τοῦ θρησκείων, τῆς ἠθικότητος, τοῦ ἐρατισμοῦ, τῶν αἰσθηδῶν ἰδεῶν ἢ μὴ, τῆς προσηλώσεως εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος ὡς τόπου καί παραδόσεως κ.λ.π., τῆς πίστεως εἰς τὸν θεομόν τῆς οἰκογενεας, τοῦ ἔργου, τριμοῦ, τοῦ φόβου τοῦ θανάτου, τοῦ διαφέροντος διὰ τὸν ἀθλητισμόν κ.λ.π. Τὴν κοινωνικὴν διαγωγήν τῶν ἐφήβων ὡς μὴ ἐπαρκῶς ἐξελιγμένην δικαιολογεῖ ὁ συγγραφεύς ἀπὸ γενικῆς πλευρᾶς λόγῳ τῆς πολεμικῆς περιόδου τῆς ἀνθρωπότητος (Β' παγκόσμιος πόλεμος). Ἡ ἐν λόγω μέθοδος εἶναι μέθοδος προβολῆς καί ἐκφράσεως, καί τὰ ὑποκείμενα (παῖδες καί ἐφήβοι) ἀνήκουν εἰς τὰς 3 κοινωνικὰς τάξεις (εὐπορος—μέση—ἄπορος).

Ἐρευνα ἐπὶ διανοητικῶς καθυστερημένων παιδῶν ἔγινεν εἰς τὸ **«ἰδίον σχολεῖον Ἀθηνῶν»**. Ἡ ἐν λόγω μέθοδος δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν ἐχόντων ὀλίγας γραμματικὰς γνώσεις. Ἐπὶ ψυχοπαθῶν ὡσαύτως δὲν ἐγένετο τοιαύτη ἔρευνα.

Τέλος ἀπὸ τῆς σελίδος 270 καί ἐφεξῆς ἀναφέρει ὁ συγγραφεύς τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως ἐξεταζόμενα. Τοῦτο εἶναι σημαντικόν κεφάλαιον διότι τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης αὐτῆς θεωροῦνται ὡς ἔχοντα καθολικὸν κύρος δι' ἄλην τὴν ἐπικράτειαν ἀφοῦ αἱ γενικαί τάσεις τῆς διαγωγῆς εἶναι αἱ αὐταί εἰς πάντα τῆς χώρας τὰ διαμερίσματα καί γενικῶς εἰς ἄλους τοὺς Ἑλλήνας ἐφήβους.

Ἡμεῖς προσθετομεν ὅτι ἐκτιμῶμεν τὰς παρατηρήσεις τοῦ συγγραφεύς διότι εἰς ἡμᾶς ἔχει παραδοθῆ ἢ διαπαιδαγωγῆσι τῆς νεολαίας ὡς μέλλοντος τοῦ Ἑθνους καί ἔχομεν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν καλύτεραν ἀπόδοσιν εἰς τὸ ἔργον μᾶς νὰ παρατηρῶμεν τοὺς μαθητὰς, μᾶς καί νὰ εὐροῦμεν τὴν βραδίαν μᾶς ἐπὶ γενικῇ ὀφέλειᾳ τῆς ὀλιότητος, δοθέντος ὅτι πολλὰ ἀνέκωμον μετὰ τῶν Β' παγκόσμιον πόλεμον προβλήματα ὧν ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν διαγωγήν καί περιεργίαν τῶν ἐφήβων μᾶς. Ἰδίᾳ ἀπὸ παιδαγωγικῆς πλευρᾶς ὀφείλει σπουδασίαι ἢ μελέτη τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου συγγράμματος. Ἐξ ἄλλου μᾶς ὀφθακνύονται καί τὰ ληπτὰ μέτρα πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν νέων μᾶς νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ πολλῶν δυσχερειῶν, τὰς ὅποιας καθημερινῶς ἀντιμετωπίζου αὐτοὶ καί ἡμεῖς ὡς ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί.

Ἀθῆναι 20 6-53

ΧΡΥΣΘΙΑΝ Η. ΚΑΝΑΚΟΥΤΑΝΤΙΔΗΣ

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΕΙΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΑ ΣΥΝΑΔΦΟΝ

Τὸ διδακτικὸν καί μαθητικὸν προσωπικὸν τοῦ 11ου Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρῶν, ὡς καί ἄπαντες οἱ γονεῖς καί κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου καί ὀλόκληρος ἡ συνοικία Ἄγιου Διονυσίου ἐκφράζου τὴν πλήρη αὐτῶν ἀσέβασιν, τὰς θρημὰς τῶν εὐχαριστίας καί τὴν αἰδίον ἐγγνωμοσύνην πρὸς τὴν ἀποχωρήσαντα τῆς διηρησίας διδασκάλισσαν κ. Νεφέλην Δογάνη (Γερμανίαν), διὰ τὰς πολλαπλὰς καί πολυμητάτας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς τὸ Σχολεῖον καί τὴν κοινωνίαν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον τριακοναετίαν.

Ἡ καλωσύνη τῆς, ἢ εὐγένειας τῆς, ἢ ἀγάπης τοῦ παιδὶ καί ἢ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκόν τῆς, θὰ ἀποτελοῖν φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους.

“ΟΤΑΝ ΠΡΥΤΑΝΕΥΗ Η ΛΑΙΚΙΑ...”

Πρὸς τὸ «Διδακτικὸν Βῆμα» ὁδὸς Ξενεφάντος 15α—Ἀθήνας

Δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὰ κάτωθι κατόπιν τῶν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον δημοσιευομένων εἰς τὸ πρῶν ἀριθ. 225 ἐ. ἔ. φύλλον τοῦ Δ. Β.

Ἐκεί κατόπις διδῶν κ. Χρονόπουλος περιφέρειαι Πατρῶν με ἀναφέρει ὡς ἄλλοτε προϊστάμενόν του με τὴν πρόθεσιν νὰ λοιδορήσῃ πῶς... Ἀναφέρεται φαίνεται εἰς παλαιὰν ἐποχὴν καὶ διὰ τοῦτο λεπτομερείας ὑπερβαίνουσας, ἃς εἰς τὸ δημοσιεῖν αὐτοῦ φησὶ δὲν ἤμπορῶν νὰ ἐνθυμούμαι καὶ διότι μεσολαβοῦν ἀρκετὰ ἐτη καὶ διότι ἀρχεῖον προσωπικῶν διὰ τοιαῦτα ζητήματα δὲν τηρεῖται. Ἀμυδρῶς μάλιστα ἐνθυμούμαι καὶ δεῖ, ὅταν προϊστάμενός τῆς περιφέρειαι Πατρῶν ὑπεθέτει εἰς κάποιον χορὸν τῆς ὑπαίθρου ταύτης διδῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα (Χρονόπουλος). Καὶ ὑποθέτω ὅτι περὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα θὰ πρόκειται.

Ἐγὼ ἐκ τῆς περιφέρειαι Πατρῶν μετετέθην εἰς Κορινθίαν καὶ μετὰ διετὴ σχεδὸν ἐκεῖ ὑπηρεσίαν ἀπεμακρόντην καὶ ἤδη εἶμαι συνταξιούχος. Δὲν γνωρίζω δὲ πῶς μετὰ πολλὰ ἐτη ἐνεθυμήθη τὸν ἄλλοτε ἐπιθεωρητὴν τὸν ὁ περὶ οὗ πρόκειται διδῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν σπηλῶν τοῦ Δ. Βήματος τοῦ δργάνου τῶσαν χιλιάδων Ἐκπαιδευτικῶν διὰ τοιαύτας λοιδορίας κρίνεται πολὺ ἀτυχῶς... Ἄν λοιπὸν πρόκειται περὶ τοῦ διδῶν κ. Χρονόπουλου, δὲν πρὸ ἐτῶν εἶχον ὑπὸ τὸν ὄνομα ἐπὶ τῆς περιφέρειαι Πατρῶν καὶ περὶ αὐτοῦ ἐκεῖ ἔχω τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐπιθεωρητῶν, διότι λεπτομερείας, ὡς καὶ ἀνωτέρω, λόγῳ τῆς παρόδου τῶσαν ἐτῶν δὲν ἐνθυμούμαι.

“Ὅταν τὸ πρῶτον μετετέθην εἰς περιφέρειαι Πατρῶν ὁ κ. Χρονόπουλος—αὐτὸς εἶναι—μοῦ ἔκανε πολλὸν λιβανοτὸν δι’ ἐκθειασμῶν ποικίλων καὶ δημοσιευμάτων ἀκόμη ὡς δύνανται τὰς ἐπὶ ἀπαξιῶν καὶ τὰ φύλλα τοῦ πρῶτου Δ. Βήματος. Ὅταν ἔμοιχε ἐν συντάξει τῆς περιφέρειαι Πατρῶν—εἶδος κλινῶν—δὲν ἔχον (παρασκευασίαν) μετεστράφη καὶ ἤρξατο νὰ ἀκολοθῆ τὴν ὁδὸν ἀντιθέτου τῆς τοῦ λιβανοτοῦ ὁδῶν. Μάλιστα καὶ ἐτιμωρήθη ὡς ἐνθυμούμαι ὑπὸ τοῦ παρ’ ἐμοῦ κ. Ἐπιστάτου Συμβουλίου Πατρῶν καὶ διὰ τρίτην φοράν. Τὰς δύο προηγουμένας τιμωρίας τὸν δὲν εἶχον ἐπιβάλει τὸ αὐτὸ Συμβούλιον. Ἀκόμη νομίζω, καὶ ἐν τῇ μνήμῃ δὲν με ἀπαξίῳ λόγῳ τῶν μεσολαβούτων ἐτῶν, εἶχον ὀρίσει τὸν αὐτὸν διδῶν εἰσηγητὴν θέματος εἰς Παιδαγ. Συνέδριον, θὰ τοῦ ἐφάνη ἄλλοτε βαρὺ τὸ τοιοῦτον καὶ οὐδὲ προσηλθὲν εἰς τὸ Συνέδριον.

Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Δ. Βήματος καὶ περὶ αὐτοῦ δὲν ἐνθυμούμαι λεπτομερῶς. Ἐνθυμούμαι ὅμως, δεῖ τὸν ἐπιθεωρητὴν καὶ διεντυπῆσαι μαζὶ τὸν εἰς τὸ πρῶτον του καὶ διὰ πολὺ πρὸ τῆς ἐπ’ αὐτοῦ ἀναφερομένης ἐπιθεωρήσεως—κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1946—47 πρῶτου. Ἀλλὰ οὕτως ἀποφραίνεται καίτοι καὶ αἱ προϊστάμεναι τοῦ Ἄρχαι ἔχουν εἰς χεῖρας τὸν τὸν περὶ αὐτοῦ ὑπερβαίνουσας ἐκθέσεις...

Περὶ τῶν... Καίτοι ἀκόμη γνωρίζω, δεῖ τῆς Περιφέρειαι Πατρῶν ἦτο τότε μεγαλειτέρα ὄλιον καὶ δεῖ ἐπὶ διατίαν εἶχον καὶ τὴν Γενικὴν Ἐπιθεωρήσασιν καὶ τοὺς συμμορφισμοὺς με τὰς παντοειδῆς ἀπειλὰς τῶν καὶ τὴν παρεμπόδισην τῆς κινήσεως εἰς τὴν ὑπαίθρου καὶ τὴν καταφυγὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἴδιου εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν... Ἀλλὰ...

Ἐνθυμούμαι δὲ ἀκόμη, δεῖ τὸ σχολεῖον τοῦ δὲν ἔπαυε λειτουργεῖν διότι δὲν ἦτο εἰς πρὸ ὅσους ὁ μόνον διδῶν καὶ τὸ ἐπιθεωρητὴν καὶ δευτέραν φοράν, ἀλλὰ τὸ ἐλεγχθὲν ἔργον ἀνήκει εἰς τὸν διδῶν κ. Χρονόπουλον καὶ ἐβαθμολογήθη ἀποσπαστικῶς καὶ τοῦτο κατ’ ἄξιαν. Αἱ βιβλιογραφίαι μου ἐπὶ νεκρῶν καὶ περὶ ἐτη ἦσαν πάν-

τοτε καὶ παρὰ πάντων ἐξαιρετικῶς οὐρανοὶ καὶ οὐδ’ ἡ παραμικρὰ ποτε ἐπιχειρήσις διὰ τινὰ τοῦτον ἠκούσθη παρὰ πάντοτε τούτωντιον.

Ἐν δὲ ἀκόμῃ σχετικῶς δύνανται νὰ τολμῶ, δεῖ ἡ βαθμολογία τοῦ διδῶν ἀπὸ μίαν τὸν οἰανδήποτε ἐκδηλωσιν ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δὴν προσωπικότητα καὶ ἄξιαν του... Ἄντὰ τὰ γενικὰ φέρει εἰς τὴν μνήμην μου τὸν προκλητικὸν καὶ ὅλος ἄκαιρον δημοσιεύματὸν—ἐκθειασμῶν του—μεταστρεφῶν του—τιμωρίας του συνέδριον—παρασιώπησιν ἐπιθεωρήσεως—βαθμολογίας του κλπ. Καὶ ἴσως καὶ τὸ δημοσιεῖν τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖ κάποιαν φρικτὴν συνέχειαν καὶ συνέπειαν τῶν τοιοῦτων...

Ὁ ἀναγνώστης ἂς κρίνῃ μόνος καὶ ὅποιος θέλει καὶ εἰς τὸν παρακολούθησιν... Ἐγὼ... ὄχι με δημοσιεύματα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

συνταξιούχος διατηρῶν ἐπὶ τιμῇ τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κορινθίας

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. ΚΟΤΙΩΝΗΣ

ἐκ Παλαιοχωρίου Γραβιάς δημοδιδάσκαλος Πύργου Χαλκιδικῆς.

Ἀπέθανε τὴν 30ην Μαΐου 1953 ἔχων καὶ μόλις 16 χρόνια διδασκαλικῆς ἐργασίας. Ἡ πλατεία του μόρφωσις, ὁ ζήλος πρὸς τὸ καθήκον του, ἡ εὐκρίνεια τὸν καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τοὺς μαθητὰς του ἦσαν τὰ προσόντα ποὺ τὸν ἐσοδίζαν καὶ τὸν ἔκαναν συμπαθετὴ καὶ ζηλευτὸν πρὸς τοὺς μαθητὰς του καὶ γενικῶς στὴν κοινωνίαν. Τιμὸς ἀνεκτίμητος ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου μας, ὁδηγῶν δὲ καὶ παραστάτης εἰς οἰμιὰς σινοχωρίας συναδέλφων, ἐλγολόγος, δικαίος, φιλαλήθης, πραγματικῶς φίλος ὡς τὴν τοῦ Δάμουσι καὶ Φιντινῶν. Ὁ διδασκαλικὸς κόσμος ἔχασε ἕναν ἐπιλεκτὸν συνάδελφον. Ἀληθινοῦ τῆ Γαῖαν ὁ δὲν ὑπόκειται νυχθὶ ἀνθρώπου ποὺ δὲ ἐγνωρίσῃ καὶ νὰ μὴ κλάψῃ τὸν ἀκαίρο χαμό σου. Τὰ δάκρυά μου γιὰ σένα εἶναι πολλὰ καὶ πικρὰ. Ἡ οὐα σου θὰ μὴ ἐπιφανῆται. Θὰ μὴς θυμῆται ἀκαίρως ἡμεῖς σοῦ. Θυσιάζομαι γιὰ τὸ λαϊκὸν σχολεῖόν σου, ὡς τὴν τελευταία σου πνοὴ καὶ δὲν σούδωσα καιρὸν νὰ προσέξῃς καὶ λίγο τὴν ὑγείαν σου. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ δάσκαλος τοῦ καθήκοντος. Ὁ Θεὸς ἂς δώσῃ παρηγορίαν εἰς τοὺς γέροντας γονεῖς σου, τὴν ἀχαρμένην σου γυναῖκα καὶ τὸ κατερπύσῃ σου πενταετὴς παιδάκι. Οἱ δασκάλικὲς ἰδιαιτέρας σου πατρίδος σου καταθέτουσιν αὐτὸ τὸ στεφάνι εἰς ἐνδοξὴν ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης καὶ εἰχόμεναι τὸ χῶμα ποὺ θὰ σὲ οκεπήσῃ νὰ εἶναι ἔλαφρον.

Ἄλιωνία ἡ μνήμη σου. Ἐυθύμιος Ἀσημάκης

Ὁ διδασκαλικὸς Σὺλλογος Δέσφου θρηνητὸν τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ συνάδελφου

ΚΟΜΗΝΗ ΚΟΥΜΕΛΛΗ

ἐνὸς ἐκχωριστοῦ δασκάλου ποὺ ἐπὶ εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια ἐξετέλεσε πιστὰ τὸ καθήκον του καὶ κατάρθως με τὴς μελέτας του στὰ παιδαγωγικὰ καὶ Γαλλικὰ νὰ κέρη μὰ πρωτεύουσα δόση ἀνάμεσα στοὺς δασκάλους τῆς Δέσφου.

Πρῶτος, ὀλιγομίλητος καὶ συντομῶς, ἀποσιμῶν ἐστὶν οἰκογενεῖα του καὶ στὰ παιδιὰ τοῦ Σχολεῖου τοῦ ἐξετιμῆθη πάρα πολὺ ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὅπου ὑπηρετοῦσε.

Ἀπὸ πνευματικῆς ὑπερκόπωση ἐπαθε νευρικὴ κρίση καὶ μεταφέρθηκε εἰς τὴν Ἀθήνα ὅπου τὴν 1ην Μαΐου σὲ ἡλικία 45 ἐτῶν ἐκλείσθη γιὰ πάντα τὰ μέτρα γιὰ νὰ πᾶν ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύονται οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἀγωνιστὰί γιὰ τὴν ἐξόψωση τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος μας.

Ἄς εἶναι ἔλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ σὲ οκεπᾶσε ἀγαπητὴ μας συνάδελφε καὶ ὁ Θεὸς ἂς χαρίσῃ τὴν παρηγορίαν στὴν γυναῖκα σου καὶ στὰ τρία παιδάκια σου.

Διδακτικὸς Σὺλλογος Δέσφου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Κ. συνάδελφον Τριφυλίας. Ὁ Κωδὶξ ὁμίλει περὶ διαγραφῆς ποινῶν μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας καὶ ἐφ’ ὅσον δὲν ἐτιμωρήθη ἐκ νέου.

Συνάδελφον Χ. Σ. Μυτιλήων. Μὲ 29 ἐτῶν ὑπηρεσίαν λαμβάνετε σύνταξιν 887.000 μηνιαίας, μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 195.000 δραχ. καὶ ἐφ’ ἅπαξ ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. 25.000.000 δραχ. τὸ Ταμεῖον ἀρωγῆς ἀκόμη δὲν καθώρισεν τὸ ποσόν, τὸ ὅποτον θὰ χορηγῆ εἰς τοὺς δικαιούχους.

Χ. Π. Ἀιτωλίας. Θὰ τόχητε μηνιαίας συντάξεως 1.056.000 δραχ. μέρισματος ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 198.000 μηνιαίας, ἐφ’ ἅπαξ βοήθηματος ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. 28.973.000 καὶ ἐκ τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη ἀκόμη.

Γ. Ἀλεξανδρῶν (δημ.) Μνηροπόλεως Γόρτυνος Κρήτης. Σχετικῶς μετὰ τοῦ Μετοχιμοῦ Ταμεῖου παραπέμπομεν εἰς τὸ ὑπ’ ἀριθ. 224 φύλλον τοῦ Δ.Β. Πάντως πρέπει νὰ ὑποβάλλητε αἰτίαν ἐγγραφῆς σὰς πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου.

Συνάδελφον Κ. Π. Σ. Τ. Γ. 902. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιον τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. τὴν ὁκταῖον ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ ὑπ’ ἀριθ. 224 φύλλον Δ. Β. δὲν ὑπελείπετε ὑποχρεώσεις εἰς αὐτὸ νὰ ὑποβάλλητε ὅσας αἰτίαν σὰς εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς σὰς ἀλάφως.

Συνάδελφον Ι. Π. Χαρτίωνος. Μηνιαίας συντάξιν 1.022.000 δρα. Μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 208.000 δρα. ἐφ’ ἅπαξ ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. 26.800.000 δρα. καὶ ἐκ τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς ἀκαθόριστον ἀκόμη.

Ε. Ν. Πύργου. Σύνταξιν 941.000 μηνιαίας, μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 201.000, ἐφ’ ἅπαξ 26.000.000 ἐκ τοῦ Ταμεῖου ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη ἀκόμη.

Χρῆστου Χαλκιδῶν (δημ.) Μνηροπόλεως Ἐπίδαρου. Σύνταξιν 1.200.000 μέρισμα 222.000 ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. ἐφ’ ἅπαξ 24.000.000. Ταμεῖον ἀρωγῆς ἀρόγροτον. Δύνασθε νὰ παρατηρήτε καὶ σημεῖον ἀκόμη, ἐφ’ ὅσον ἔχετε 37 ἐτη ὑπηρεσίας.

Σ. Γ. Καλλιθέαν (δημ.) Πέντε Ἐκπαιδευτῶν Πατριῶν. Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἀναγνωρίζεται ἀφ’ ἐαυτῆς. Τὸ ἔτος τοῦ προσωποῦ ἀναγνωρίζεται διὰ τὴν προαγωγὴν ἐφ’ ὅσον εἴχατε τὴν ἰδιότητα τοῦ διδασκάλου ἀναγνωρίζεται δὲ καὶ διὰ τὴν σύνταξιν.

Δ. Ζάγουραν (δημ.) Δασοφῶρι—Διαβαλλεῖον. Ἐφ’ ὅσον διηγήθησιν πρὸ τοῦ διορισμοῦ προμετρήσαντες εἰς τὸ ἀκέραιον. Ἐφ’ ὅσον συμπλῆτουν μετὰ τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ ἡμίολιον.

Γ. Πασαπορτοῦ, (δημ.) Δάμουνα Ἀργολίδος.—Οἱ εἰς ἄλλες τὸ Ἀλβανικὸν μετώπου, ἐφ’ ὅσον συμπλῆτουν μετὰ τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ὑπολογίζονται εἰς τὸ ἡμίολιον δηλ. τὸ 1 εἰς 1½. Τὰ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὸ δευτέρου ἐρωτήματός σας.

Χ. Χ. διδῶν Χανιά.—Σύνταξιν 480.000 δρα., μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 120.000 δρα., ἐφ’ ἅπαξ ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. 15.466.000 δρα. Ἐκ τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς ἀρόγροτον. Δικαιοῦσθε ἐξαμηνίαν ἀποδοχῶν.

Χ. Κ. Σ. Δέσφου.—Ἐχετε συνολικὴν ὑπηρεσίαν 33 ἐτῶν, ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκπέσῃτε στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν 18 μηνῶν. Μένει ὑπόλοιπον 31 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν.

Δημοτικῶν Σχολείων Ραψάνης.—Σύνταξιν 224.000 δρα., μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 42.000 δρα. καὶ ἐφ’ ἅπαξ 5.000.000 δρα.

Βασ. Μυτιληῶν Πασαπορτοῦ.—Ἐχετε 11 χρόνια συντάξιμα. Δικαιοῦσθε συντάξιμα ὅταν συμπληρώσῃτε 25 χρόνια ὑπηρεσίας ἐργατικῆς, τότε ἂς ἐπανελέθητε.

Δημ. Καραμπέσσου Νεστάνη—Μεντενίας.—(1) Τὸ ἔτος τοῦ Μονοταξίου (ἀνεὺν ἐπιδοματός) δὲν ἀναγνωρίζεται, (2) τὰ ἐτη τοῦ κληρωτοῦ δὲν προσμετρήνται, (3) ἡ διαφορά τῆς συντάξεως μεταξὺ 29 καὶ 30 ἐτῶν εἶναι 53.000 δρα. μηνιαίας.

Μαρ. Μιχαλινοῦ (δημ.) Μνηροπόλεως Ἀλικιανῶν Χανίων Κρήτης.—

Ἡ ὑπηρεσία σας κατὰ τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας δὲν ἀναγνωρίζεται. Σύνταξιν ἀνωτέρου βαθμοῦ δὲν δύνασθε νὰ λάβητε. Μὲ μισθὸν Ταμ. Α’ καὶ 35 ἐτῶν ὑπηρεσίας δικαιοῦσθε συντάξιμα 1.344.000 δρα. μηνιαίας, μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 234.000 δρα., ἐφ’ ἅπαξ 26.000.000 δρα. καὶ ἐκ τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη ἀκόμη τὸ ποσόν.

Σπ. Βαυλιγγῶν Καστελλίου.—Ἐπιθεωρητὴς Δὲν δικαιοῦσθε ἀναγνωρίζεσθε καθὸς ὁ Ἀναγ. Νόμος ὁμίλει περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἀποφοιτησάντων ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τοῦ 1926 συνεπῶς αἰεὶ δὲν συμπεριλαμβανέσθε.

Μιχ. Α. Ρωβάναν Χίου.—Νὰ μὰς γνωρίζετε τὸν βαθμὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον λαμβάνετε, ἔχει συντάξιμα εἰς 29. Δὲν νὰ παρατηρῆσθῃ πρὶν ἢ τὸν ἀπολοῦσιν.

Δ. Τ. Α. Πετρίου.—Ἡ ὑπηρεσία τοῦ κληρωτοῦ δὲν λογίζεται συντάξιμα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς 28. Ἐναντι τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. εἰσθε ἤδη τακτοποιημένοι βάσει τοῦ τελευταίου Διατάξιματος.

Γ. Γούναρη Β’ Δημ. Σχολ. Μυτιληῶν—Σάμου.—Μὲ 30 ἐτη ὑπηρεσίας δικαιοῦσθε σύνταξιν 871.000 δρα., μέρισμα 201.000 δραχ., ἐφ’ ἅπαξ ἐκ τοῦ Τ.Π.Π.Υ. 26.800.000 δρα. καὶ ἐκ τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς ἀρόγροτον.

Ε. Μ. Μανθανῶν Ἡρακλείου Κρήτης.—Μὲ 28 ἐτη συντάξιμα θὰ λάβητε, μηνιαίας συντάξιν 771.000 δρα., μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 187.000 δρα. ἐφ’ ἅπαξ 7.000.000 δρα. Ἐκ τοῦ Ταμεῖου ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη ἀκόμη.

Συνδρομητὴν Κ. Ε.—Ἐχετε 39 χρόνια συντάξιμα. Δύνασθε νὰ παρατηρήτε ὅταν θελήσῃτε. Σύνταξιν θὰ λάβητε 1.344.000 δρα. μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 234.000 δρα. ἐφ’ ἅπαξ 26.900.000 δρα. καὶ ἐκ τοῦ ταμεῖου ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη τὸ ποσόν ἀκόμη.

Ἡπιαγωγὸν Ἐθνομίαν Τσαλαμπεόπουλον Γουρμίνισσαν.—Σύνταξιν 950.000 δρα., μέρισμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. 165.000 δρα. μηνιαίας, ἐφ’ ἅπαξ ἐκ τοῦ Ταμεῖου Προνοίας δρα. 13.500.000. Ἐκ τοῦ Ταμεῖου ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη τὸ ποσόν ἀκόμη.

Διδῶν Α. Φ.—Δὲν δικαιοῦσθε ὀδοιπορικὴν διὰ τὰς συνεχῆς ἀποστάσεις σας, ἀφοῦ αὐταὶ ἔγιναν ἐπὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειαις.

Μ. Κουσελλῆ Κεραβῶν—Κυθήρων.—Σύνταξιν 498.000 δρα., μέρισμα Μ.Τ.Π.Υ. 134.000 δρα. μηνιαίας ἐφ’ ἅπαξ Τ.Π.Π.Υ. 17.300.000 δρα. καὶ ἐκ τοῦ ταμεῖου ἀρωγῆς δὲν καθώρισθη ἀκόμη.

Διπλῶν Σχολείων Ἀρκαδίας.—Σύνταξιν 234.000, Μετ. Ταμ. 50.400, ἐφ’ ἅπαξ Ταμ. Προνοίας δρα. 5.000.000 καὶ Ταμεῖον Ἀρωγῆς βραδύτερον ἔνδεκα μῆσιν ἀπὸ τὸν ἡμῶν θὰ καθωρισθῇ.

Νεμ. Βασιλέων Μεσοχωρίας—Κερκερῶν.—Διὰ κάθε ζήτημα, τὸ ὅποτον ἀφορᾷ τὴν Παιδαγ. Ἐγκυκλοπαιδείαν ἀποταθῆτε εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆς Διον. Λουκοπούλου, Ἀραγατσανίου 6 (Πλατεία Κλαυθμβῶν).

Κ.μ. Ἐπιταξιῶν—Θεσσαλονίκης.—Μηνιαία συντάξιμα 1.211.000, μέρισμα ἐκ Μ.Τ.Π.Υ. 236.000 δρα., μηνιαίας, ἐφ’ ἅπαξ ἐκ Τ.Π.Δ.Υ. 29.006.000 δρα. καὶ ἐκ τοῦ Ταμεῖου Ἀρωγῆς βραδύτερον θὰ καθωρισθῇ.

Κοινωνικὰ

Εἰς τὸν συνάδελφον Γεωργιῶν Δωριῶν κ. Κώσταν Γρηγορόπουλον, μνηστοῦντα μετὰ τῆς Δεσποινίδος Νίτας Ἀντανοπούλου, εὐχομαι ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Ἀντώνιος Ἀντανοπούλου

Διαφώνησις σωματίου τοῦ ὁδοῦ 5 81 τοῦ Α. Ν. 1022/1938 Ἐκδόσις Διδ. Ὀμοσπονδία Ἑλλῆδος Πρεσβ. Διδ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΡΑΣ Σολομανίου 10—Καποδιστρια—Ἀθήνα. Διαφώνησις Τυπογραφείον: ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ Κασοκασί: Υπερῶν 478

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

Την 13ην Ιουνίου έπραγματοποιήθη παιδαγ. συγκέντρωσις εις τὸ Β' Δημ. Σχολεῖον Β' περιφ. Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ αὐτῆς κ. Ἡλία Βασιλείου. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Παπαμμανουῆλ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία ποιήματος εἰς τὴν ΣΤ' τάξιν τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου. Ἐπικολούθησα συζήτησις καὶ κριτικὴ.

—Εἰς τὴν Ἐκπαίδ. Περιφέρειαν Φλωρίνης ἐλετούργησαν 23 νυκτερινὰ σχολεῖα, εἰς ἰσοριθμὰ χωρία τῆς περιφέρειας μὲ φάρντα 900 περίπου ἀγροτόπαιδα ἡλικίας 15—25 χρόνων.

—Εἰς τὰ Φυρὰ τῆς Θήρας ἐπραγματοποιήθη τὴν 31 Μαΐου τοπικὸν Παιδαγ. Συνέδριον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Νάξου κ. Ἀθαν. Κατοῖκη. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο ὑποδειγματικὴ διδασκαλία ἀναγνώσεως εἰς τὰς Γ' καὶ Δ' τάξεις καὶ συνεζητήθη τὸ θέμα «ἀξία παιδαγωγικῆ καὶ διδακτικῆ τοῦ σχολικοῦ κήπου». Εἰσηγήθη ἐπὶ τῶν ἀνω θεμάτων οἱ συναδέλφοι Στάθης Γεωργίου, Χατζῆ Συρίγος καὶ Ἀθ. Μπαθάνης.

—Εἰς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Ἀγρινίου ἐξακολούθη ἡ ἀθρόμβος ἑβδοσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Δημ. Μάγου. Πλὴν τῶν ἄλλων τομῶν ἡ ἑβδοσις τοῦ κ. Μάγου εἶνα ἀξία ἐξάσεως καὶ εἰς τὸν τόμα τῆς διδακτῆρας βελτιώσεως τῆς περιφέρειας.

—ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Α' περιφέρειας Λαρίσης κ. Στεφ. Λαζαρίδου συνεκροτήθη διήμερον τοπικὸν Παιδαγ. Συνέδριον εἰς Τύρσοβον μὲ συμμετοχὴν 40 συναδέλφων. Συνεζητήθησαν διάφορα θέματα διδακτικῆς φύσεως ὡς καὶ τὰ θέματα: 1) ὑποχρεωτικὴ φοίτησις καὶ 2) σχολικὸς κήπος.

—Μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν ἐτετέλεθησαν εἰς Λάρισα οἱ ἐτήσιαι γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τῶν Δ' καὶ Ἰ' Δημοτ. Σχολ. Λαρίσης τῶν διευθυνομένων ὑπὸ τῶν συναδέλφων Β. Μπαμπάλεσιου καὶ Β. Παπακωνσταντινίου.

—Τὴν 14 τρέχοντος μηνὸς ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τῶν 4ου καὶ 7ου Δημ. Σχολείων τῆς Α'. περιφέρειας Ἀθηνῶν. Κατ' αὐτὴν ὁμιλήσας ὁ Διευτῆς τοῦ 4ου Δημοτ. Σχολείου κ. Τέλης Πεκλάρης μὲ θέμα: «Οἱ παρῶντες τῆς ἀγωγῆς καὶ ἡ συνεργασία σχολείου καὶ οἰκογενείας». Ἐπικολούθησε συζήτησις καὶ ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως ἱδρυθῆ ἀλλόλογος γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν ὄνω σχολείων.

—Ὁ σὺλλογος γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Γ' Γυμνασίου Ἀρρέων Ἀθηνῶν διὰ διακηρύξεώς του καλεῖ ὄλους τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προσβῶν εἰς τὴν ἱδρυσὶν ομοσπονδίας γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

—Τὴν 7ην καὶ 8ην Ἰουνίου ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ὀμοσπονδίας μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα ἐκινωιωνῆ μετὰ τῶν ἐκεῖ συλλόγων δημῶν ἐπὶ ὀργανωτικῶν ζητημάτων.

—Ἐκστρέψαν ἐκ τῆς ἀνά τὴν Κρήτην περιόδιαι τῶν ὀ. Γεν. Γραμματεῦς τῆς Ὀμοσπονδίας κ. Κώστας Λαζαρίδης καὶ ὁ Ταμίας αὐτῆς κ. Κων. Δρυλλεράκης.

—Τὴν 14ην Ἰουνίου ἐτετέλεθησαν εἰς Ἀμφίκλειαν οἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τῶν Α' καὶ Β' Δημ. Σχολείων διευθυνομένων ὑπὸ τῶν συναδέλφων κ. κ. Τηλ. Μερτζάνη καὶ Ἀθ. Κασσιῶ. Αὐταὶ ἐτετέλεθησαν ὑπὸ κλήρους ἐπιτυχίας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΥΣ, ΠΡΟΑΓΩΓΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΗΣΕΩΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 9 6-1953

Π ρ ὁ ς τοῦς Ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ἡμῶν ὀνομαστικῶν καταστάσεων τῶν σχολείων τῶν περιφερειῶν ὡμῶν παρετηρήσαμεν ὅτι τινὰ τούτων ἔχουσι ἀριθμὸν μαθητῶν (μέσον ὄρον τελευταίας τριετίας) κατώτερον τοῦ κατὰ νόμον ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ὀργανικότητα τὴν ὅποιαν ἔχουσι καὶ εἶδει νὰ εἶχον προταθῆ ὑποβιβασμῶν, ἀλλὰ δὲ σχολεῖα ἀπὸ ἐτῶν εἰνακλειστὰ ἐλλείπει μαθητῶν καὶ εἶδει νὰ εἶχε προταθῆ ἡ κατάρτησις τῶν.

Φυσικὰ ἐννοοῦμεν τὰς συνθήεις περιπτώσεις καὶ οὐχὶ τὰς ἐξ εἰδικῶν λόγων καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν, ἐκτὸς ἐάν πρόκειται περὶ νομίμου καὶ ὀριστικῆς μεταφορῆς χωρίου.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνατέρω προκειμένου συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 3 ἐδαφ. τοῦ Νόμου 4397/1929 τὰ παρ' ὡμῶν Ἐποπτικὰ Συμβούλια κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς προτάσεως ἱδρύσεως, προαγωγῆς, κατάρτησεως, ὑποβιβασμοῦ καὶ συγχωνεύσεως σχολείων παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς προτάσεις ταύτας ὑποβάλλητε ἡμῶν εἰ δυνατόν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχητε ὑπ' ὄψει ὡμῶν τὰ κάτωθι:

1) Ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ὑποβληθεισῶν ἡμῶν προτάσεων ἱδρύσεως κ.λ.π. σχολείων θὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῶν ἐξ ὀπαρχῆς τοιαῦτα ὡς τὸ πρῶτον γινόμενα.

Εἰς τὰ περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν παρτίσεται ἀνάγκη ἱδρύσεως προαγωγῆς κ.λ.π. σχολείων περὶ τούτου θὰ γίνηται καὶ ρητὴ μνεῖα εἰς τὰ σχετικὰ πρακτικά.

2) Διὰ τὰ προτεινόμενα πρὸς ἱδρυσὶν σχολεῖα θὰ ἀναγράφεται ἔναντι ἐκάστου προτεινομένου οχο-

λείου ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ φοιτήωσιν εἰς αὐτὸ κατὰ σειρὰν προτεραιότητος.

3) Τὰ προτεινόμενα πρὸς προαγωγὴν σχολεῖα θὰ ἀναγράφωνται κατὰ σειρὰν προτεραιότητος προαγωγῆς ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν καὶ κατὰ κατηγορίας ὀργανικότητος, τὴν ὅποιαν ἤδη ἔχουσι ἢτοι κεχωρισμένως τὰ μονοτάξια, διτάξια κ.λ.π. ἔναντι δὲ ἐκάστου σχολείου θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ φοιτῶντων μαθητῶν.

Προκειμένου περὶ τῆς Β. Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἰδίως προκειμένου περὶ τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν διὰ τὰς προτάσεις κατάρτησεως δημοτικῶν σχολείων θὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει τὸ ἐνδεχόμενον τῆς τυχόν ἐν τῷ ἐγγύς μέλλοντι αὐξήσεως ἢ τῆς ὀπαρσεως μαθητῶν πρὸς ἐπαναλειτουργίαν τῶν, ὅποτε κρίνεται σκόπιμον νὰ μὴ γίνῃ πρότασις κατάρτησεως τῶν, ἐκτὸς ἐάν ὑπάρχη ἡ εὐχέρεια τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν τούτων εἰς πλῆσιν κείμενα σχολεῖα.

5) Αἱ προτάσεις κατάρτησεως καὶ ὑποβιβασμῶν σχολείων νὰ μὴ γίνωσι ἐν συνδυασμῷ ἀντιστοίχων προαγωγῶν ἢ ἱδρύσεως σχολείων, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἀπλῶς ὑπόδειξις ποῖα κατὰ τὴν γίωμην τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων θεῶν ἀντιστοίχως νὰ ἱδρυθῶσι ἢ προαχθῶσι, ὡστε νὰ ὀφίσταται ἡ εὐχέρεια εἰς τὸ ὕπουργεῖον τῆς δυνατότητος τῆς ἐκτέλεσεως τῶν προτάσεων τούτων, δεδομένου ὅτι, κατὰ τὸ παρελθόν, ἐκ τοιούτων συνδυασμῶν καθίστατο ἀνέφικτος ἡ ἐκτέλεσις πολλῶν ἐκ τῶν προτάσεων, λόγω τῆς ἐξ αὐτῶν δημιουργίας νέων ὀργανικῶν θέσεων ὑπηρεσιῶν.

6) Τὰ πρακτικὰ τῶν προτάσεων ἱδρύσεως κ.λ.π. σχολείων θὰ συνταχθῶσι κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὡστε νὰ καθίσταται εὐχερῆς ἡ ὑποβολὴ ἰδίων ἀποσπασμάτων κατὰ περιφέρειας Ἐπιθεωρήσεων καὶ Ἐποπτικῶν Συμβουλίων.

Ὁ ὕπουργός Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ο.Ε. θερμῶς εὐχαριστεῖ τοὺς κάτωθι συναξιστοῦχος συναδέλφους Θεσσαλονικῆς, οἱ ὅποιοι συνεισέφερον τὴν 20χιλιόδραχμον εσφορὸν ὄπερ τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ Μεγάρου: 1) Π. Παπαευγενίου, 2) Ἀγ. Τρυφωνίδην, 3) Τρ. Βαϊτοῖον, 4) Ἀν. Τοπάλην, 5) Ἰ. Γούσιον, 6) Γ. Λιάκον, 7) Μιλτ. Νικολαΐδην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας, θεωρεῖ ὑποχρεῶσιν τῆς νὰ ἀπαυθῆν θερμότητάς εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητῆν Κρήτης, τοὺς κ.κ. Ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ Διοικητ. Συμβούλια τῶν Διδυκῶν Σουλῶν Κρήτης καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ὄλους τοὺς συναδέλφους τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐνδόξου Μεγαλονήσου διῆτι διὰ τῆς βαθείας τῶν συνδικαλιστικῆς πίστεως συνεισέλασαν, ὡστε νὰ στεφθοῦν ὀπο πλήρως ἐπιτυχίαν, ἀπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας ὀρθοῦσαι συγκεντρώσεις τῶν συναδέλφων. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπεσκέφθησαν καὶ ἀνέπτυξαν τὴν πορείαν, εἰς ἣν εὐρίσκονται τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ κλάδου μας, εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν συλλόγων 1) Χανίων, 2) Ρεθύμνης, 3) Ἡρακλείου, 4) Μερμαβέλλου, 5) Ἱεραπέτρας καὶ 6) Σητείας.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΜΕΘΑΓΙΟΡΙΣΘΕΤΩΝ ΔΗΜΙΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 57294 ἀπὸ 15 6 53 πράξεως τοῦ κ. ὕπουργοῦ τῆς Παιδείας τίθενται κατόπιν προτάσεως τοῦ Κ.Υ.Σ.Σ.Ε. οἱ τελευταῖαι διορισθέντες 133 δημῶν εἰς τὴν διάρκειαν τῶν Ἐπιθεωρητῶν δημοτικῶν σχολείων, ἵνα τοποθετηθῶσιν εἰς κενὰς θέσεις Δημοτ. σχολείων, ὡς κατῶθι ἀριθμητικῶς δι' ἐκάστην περιφέρειαν:

- Ἀλωπίας 2, Ἀγρινίου 3, Ἀ' Ἄρτης 2, Β' Ἄρτης 3, Ἀλεξανδρουπόλεως 4, Ἀμυνταίου 2, Ἀ' Βεροίας 1, Βισαλτίας 1, Βοτούς 5, Γιαννιτσῶν 1, Ἀ' Δράμας 3, Β' Δράμας 1, Διδυμοτείρας 3, Ἐαρβάλας 2, Ἐλασσόνας 1, Ἀ' Εὔρυτςνας 2, Θηβῶν 1, Ἰστιαίας 1, Κιλκίς 2, Καλαμκάς 10, Ἀ' Καβάλας 2, Β' Καβάλας 2, Καλαμών 2, Κάτω Νευροκοπίου 2, Κομοτινῆς 2, Β' Κερκύρας 1, Λαγκαδᾶ 3, Λευκάδος 1, Μεσολογγίου 5, Μερμαβέλλου 2, Β' Μαγνησίας 3, Νεοτρίου 2, Ἐάνθης 15, Ὀρεστιάδος 5, Πωγωνίου 1, Πιερίας 5, Πρεβέζης 2, Πυλίας 2, Ἀ' Ρεθύμνης 1, Β' Ρεθύμνης 1, Σύρου 2, Ἀ' Σερρών 1, Β' Σερρών 1, Φυλλίδος 3, Φωκίδος 1, Φιλιτσῶν 4, Φλωρίνης 7, Χαλκιδικῆς 2, Β' Χανίων 1, Γ' Χανίων 2.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς συναδέλφους, ὅτι εἰς τὸ ὕπογραφῆν παρὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Διάταγμα τῆς 15/12/1952 περιλαμβανόντο 56 ἐν συνόλῳ συναδέλφοι διὰ προαγωγῆν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Τμημ. Β' εἰς Α' τάξεως, ἢτοι ἐκ τοῦ κατ' ἐκλογὴν πίνακος 38 (ἀριθ. 423—461) καὶ ἐκ τοῦ κατ' ἀρχαιότητα 19 (ἀριθ. 205—223).

Κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ὀμοσπονδίας ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας καθ' ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἶναι παράνομος.

Πρὸς τοῦτοις, οἱ ἐν τῷ Β. Δ. ἐνδιαφερόμενοι, παρακαλοῦνται, ὅπως ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ὀμοσπονδίας προσωπικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας πρὸς λήψιν σχετικῶν πληροφοριῶν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΜΑΡΑΣΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

Τὴν 8ην Ἰουνίου ἡ. ἔ. εἰς τὴν Μαρσέλιον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν παρούσῃ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ὕπουργοῦ τῆς Παιδείας, κ. Κωνσ. Καλλία ἐγένετο ὀργανιστῆ προσημοτικὴ τελετὴ. Κατ' αὐτὴν παρὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὡς ἀρχηγοῦ τῶν ὀμμάτων τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, ἐπεδόθη εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Μαρσέλιου Ἀκαδημίας κ. Γεώργ. Παλιολόγον τὸ Μετάλλιον «ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ» διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας, ἔς ὅσας προσέφερον ἐπὶ μακρῶν εἰς τὸν προσημοτικὸν καὶ ἐπέδθη ἡ παρασημοτικὴ ὑπόδειξις τῶν προσημοτικῶν ἀποσπασμάτων παρὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπεδόθησαν καὶ τὰς τελεσοῦσας οἰονομαστικὰς ἐκτελέσεις τῆς Βασιλικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Βιβλιοθήκης Προσκόπων. Κατ' αὐτὴν ὀμιλήσας ὁ ὕπουργός τῆς Παιδείας κ. Κ. Καλλίας, ὁ κ. Γ. Παλιολόγος, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητῆς τῆς Ἑλλήνων Προσκόπων κ. Δ. Ἀλεξάνδρος, καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς ὀργάνου Σχολῶν κ. Ἀλέξ. Κορνηγιός. Παρὰ τῆς τελετῆς ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῆς Μαρσέλιου Ἀκαδημίας ὡκὸν τὴν δέησιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Κωνσταντῆ ἐπέδθη, ὁβλολογία, τὸ πολυχρόνιον, ὁ ὄμιλος τῆς Μαρσέλιου Παιδ. Ἀκαδημίας, ὁ ὄμιλος τῶν Προσκόπων, ἡ σημαία, ἡ προσεσχὴ καὶ ὁ Ἔθνικος ὕμνος.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην προσεκληθῆ καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ παρτίσθησαν κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ μέλη τοῦ ὀμοσ. Συμβουλίου.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΔΗΜΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΕΚΔΕΥΣΙΝ

Ὁ Διαγωνισμὸς διὰ τὴν χορηγίαν ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν εἰς δημοδιδασκαλοῦς πρὸς μετεκπαιδευσὶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὀρίσθη διὰ τὴν 9ην Ἰουλίου ἔ. ἔ. Ὀπίος θέλει ἐνεργηθῆ διὰ τοὺς ἐκ Νοτίου Ἑλλάδος συναδέλφους εἰς Ἀθῆνας, διὰ δὲ τοὺς ἐκ Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς Θεσσαλονίκην. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀψηφῶν διὰ τὸν βιολογισμὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 119, διὰ τὸν τοιοῦτον τῆς Θεσσαλονικῆς εἰς 65.